

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA

Class No.

Book No.

N. L. 38.

MGPIC-81-10 LNL 02-27-3-03-100,000.

P
891.421
V641h

میر وارشاه

سبب ایش چراغ الدین باجر کتب ماکن لا بریدار شیری

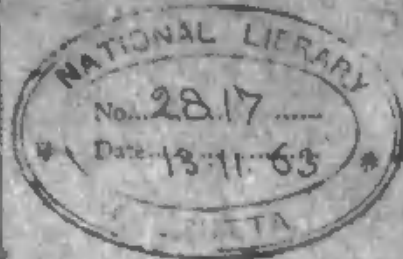

عدد جلد ۱۵۰۰ شماره ۶ با تمام حافظه خواندن

مطبع ترویج واقع هاکند

Re. 7. 50

SHELF LISTED
891.421
V 641 k. PUNJABI

بسم الله الرحمن الرحيم

اول حمد خدا اور دیکھی عشق کیتا سو جگہ اول سنا
عشق پیر فقیر و امر تہی مر عشق پہلا رنج و لسان
دلی لغت رسول مقبول والی جیندی حق نفل لاکھ
سرور ہوگی امینا و بیبا داہلی جہدی اپنوں خاک کینا
چاری بابہ سولہ دی چار گوہر سہی اکھنیں اک چہندہ
جہان صدق پیرن درست کیتا راہ رہے سیر کندی
میر دی حب دنیاں کچھ جیندی خا و ماہر پوچھ پیرا
جیہری ہری نظر شور ہوئی کھر تہاندی پیرن سیرا
مردود وال دلا پیر جیتی شکر گنج سوسو ہر پوری
خاندان اچہ جیندی قابلیت شہر فقر دامن سوزی
جدون عشق دی کہ نون تہ لای پہلوان بد نامہ مانی
یادان انسانوں ان سوال کیتا عشق پیر و انون بجای
مال عجب بہار دی شکر کی دینہی پیر و اسل کاجی

پہلوان آپ ہی رب نے عشق کیتا عشق نبی رسول سنا
اکہتی تہاندی باغ قلوب اندر جہان کیتا ہی عشق قبول سنا
خاک اکہلی مرتبہ یاد ماہر سبب خلق دی عیب تہین اکہتی
کری سنی سنی روز محشر خوشی چنڈی جیو غناک کیتا
اوبکر تے عمر عثمان علی آہو آپے گئی سونہری
شرق چنڈی جہان نے زہر کیتا داہ وادہ اوہر جہنم
باجا دس خواہی ہا نہا یں لکھ و موندی پیرن فقیراں
روز خسرو پیری طالبان ن تہ سحری ہنگامان
بامس قلیا نوچہ پیر کمال جیندی عاجزی نہ منظور ہے
شکر گنہ سے ان مکان کیتا وکھہ در پنجاب اووری
غیرنی رسول پیغمبر انسان دم دم درد و پوچھائی
اس پر پیری جھو کہ ہم فقیر جہر سنی نال برائی ہے
یادان نال مجاہدان دھرم کی مزا پیری عشق پانی ہے

خداوند

خداوند

خداوند

خداوند

خداوند

خداوند

خداوند

خداوند

خداوند

خداوند

خداوند

حکومتی بجهان پیا ریخته اقصی محبت پیار و اجڑیائی
بیت جودی و چه شیر کرکی زما دپہار خون پر کجا
اک تخت ہزار یون گن کچھ جیتی رہا بختی رنگ بچا
مل کوکلی مند ری مچ لگی نوان نہا بختی شام بچا
سرجو چو دہری پندوی پاند والا چکا بہا یان واسر دارا
بہلی بہا یاندی و چه پریت اسدی مہیاں چو پرستی
کاپ کری پیاری ویر بہا ی ڈر با پدی تہیں سنگدی
کوی دس لگنی کڈ پھون دیندی مہی رنگہ نگدی
تقدیر سستی ہرجو فوت مویا بہا ی رنجیدہ نیال کسر دی
نت بخر آگہا بکھیری دا گلان نہ کہیاں نال و چه بچو
حضرت قاضی نے پچھ سدا سار بہا یان مین تون کچھ لویا
کچھان مار شریک ہزارہ کردی بہا یان بچیدہ می نیال
پنڈا چکی آسی نال ویکھن تہناں ڈھنگ کیہا مل و نہا
جہناں ہو مین و جیکری کری موڈا اسر لوڑ نہا نیال
کر لئی ہرنالی سی بد بختی نے لکھن تون رت تیار مویا
رو رو کا تے باب تون باو کروا لکھن تہیں کھر انیر مویا
ہر بختا خور اوہ کی تہک رو میا لاہار لیاں جیا تون و نہا
چپالی پی تی جیتہ تی ہر پوٹی سانوں امید کچھ اوڈا
و بچی اکسیا بہا یو ویر تون نے تسان بہا یان تون چوڈا
سکی بہا یان نال و چه مینون کشا دچھ کچھ دی بڑا دیو
تسان بکھ کیتا سا دی کڈ بختی دا بہا تون چوڈی مویا

فردہ جوڑی خوب درست کیتا تون پیل گلابہ آتوریا
بستا دین کی زیب بنا و تا جیہا عطر گلابہ بخوریا
چیل گتیر دست پیلری سندراک تہیں اک سوایا
کی صفت ہزار دیری کہہ سگان گویا بہشت مین تے آتوریا
اہہ پوتر و بیٹیاں تہا یان بڑا شیران تے پروار آتوریا
وارشاہ ایہ قدر تان بیدار تے دھندہ نال اوڈا
کوی سستی مار کی سپ واکون اوڈی کالج تون و کڈی
وارشاہ ایہ غرض ہے بہت سدا مویا سگ شکر دی
کہا یں بکھ کور واپر تان کڈہ کرتان دھندہ تون چوڈی
بہا یی بہا یان بڑا دیان کرن گلان نہ چھٹا بہا یان
وڈی دکی مین کبھی وارث بخر زمین بچیشون
گہا یان ایہ بنا چوڈی گھوٹ دی پکڑی لایا
دی پاکی چوڑی پے جہناں کسی تون چا تہا
دین رنجی و اسی تے رات گانوں کسر و زوالیہ پرستیا
و چه زمین دی جاکی مل جوتا مال و دھپک بہت لاجوریا
خوشی تان تے با پدی نال گئے ران بہا یان نال خوار مویا
بہتا دکی بہا یی نے کول مہر با جال اپار و کھا و نہا
بہا یی اکسیا لاڈ لا باب دھپن تے کھڑا پار اوڈا
خوشی رو دھنن بہت دلیکر کی تسان پیل گلابہ آتوریا
بہا یی جگر تی جان سان اسین تے و کھو کھو جی چوڈی
نال فردی اکہیاں کن بہا یی ویکھو ہینا مویا جی

و میں تاج میں سست سانچہ پیران بولیاں ملکی چائے
کرین کہا کی اگر تون وہ وہ چاول کی کہانہ پستیانی
ایہ رہنمائی تال میں کہیں شکر چڑوہ است و سندی
اک تون کنگ بن اسان لگا ہو رہہ کہانہ اسان
شان چتری مردناروتی سست زینادی کروہ لڑو
گیر و پانڈوادی صفا گال تے ذرہ گلدن تال سر پانڈو
بہانی کہدی گندیا سندی و سانیال کے رکنان چائی
گہر و گہری و چندی لوگ ساری تال کہانہ پستیانی
سو بہہ براد شند بہا پستیانی شری ہوئی تنگ کہانہ پستیانی
اوتی چاڑکی پوڑیاں لادہ یون کہی گلا حی محار و پستیانی
سد ہونگی مردیاں کہا جانا کاسنوں تال چائی
و میں رات خرابادہ گہری اس عشقنی بہت اکا پستیانی
دلعان کالیان کنڈیاں گہو گہو کان حکمتی کہانہ پستیانی
اوتہ کبیلیا لادہ یونیاوی تہکان ہونڈیادی و گلدن
روٹی کہانہ پستیانی پوسی تہوڑا چا گہو چہ پستیانی
بہگلی تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال
و میں رات تون ظلم نے لک بدامیرین پستیانی و گلدن
کہدی کسی نیال تال تال تال تال تال تال تال تال تال
سادا حسن پسند نہ لیا و تال تال تال تال تال تال تال
و میں رات پستیانی و گلدن تال تال تال تال تال تال تال
و میں رات پستیانی و گلدن تال تال تال تال تال تال تال

جستی صغان ہونڈی طرف جنت دارشاہ دیو لک نوریا
کسین و پوڑیاں تال تال تال تال تال تال تال تال تال
رمان و گلدن تال تال تال تال تال تال تال تال تال
گہرون تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال
و میں رات پستیانی و گلدن تال تال تال تال تال تال تال
راون تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال
طی حشہ فی جہان تال تال تال تال تال تال تال تال تال
نیری گل تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال
تیری گورہ تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال
اسان تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال
نیری تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال
گہر بار و سار خوار ہونڈی تال تال تال تال تال تال
دارشاہ ایہ جہان تال تال تال تال تال تال تال تال تال
چیری تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال
کم کرین تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال
تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال
تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال
دارشاہ تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال
و میں رات پستیانی و گلدن تال تال تال تال تال تال تال
تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال
دارشاہ تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال
و میں رات پستیانی و گلدن تال تال تال تال تال تال تال
تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال
دارشاہ تال تال تال تال تال تال تال تال تال تال

دارشاه اکبری کی کرنا سب سے کشتیاں گدیان ہوں ان پانی ہر نری دھرم کی قصہ چنگس خان کا چار سائے ہتہ و بکلی کچکے رات ادھی رات ہی مڑی خوب بنائی رن مرد نہ ہندو چہ رسیا کوئی سب گرو سیت سدیا کو	اسین بنی ای شین گر بیان بچا چہ وسادہ سید ہنر واہ لادھی بیہی بہا بیان کے رانجھار س ہر ریلوں پانچ ہیکہ ننگنوں جیاک کے پندہ کر کے راتین دھرم سیت سی پانچ اک جو سیت بہوش ہے انسان میں بی راگ سونا پانچ
دارشاه بیان پندہ جگہ لاند سے بچوں ملا سیت دلائے گرو اقسی نیال دی بہن دو جی شاید صندل فردا دیا مہری و دستار کے ہتہ عاصی کسی جہ ہتہ دی قاتیا دارشاه مہر اوتھا دل کے خواہ علم دی کدی مایا نے قاضی قطب نے کنز النوع باران مسعودیان جلد سوار پانچ سراج النبوة ظہیان توں جتنے نال خلاص پیا پانچ مادی رہنہ تی منظور شان نال زبدیان جنت گریان پانچ دارشاه سید علم دیوہ کال جو کو جہ پری ہو بہتہ تار پانچ گلستان بوستان نال بہار دانش طوطی نامہ تی راوی پانچ قرآن السعید دیوان حافظ شیرین خسروان لک پسا پانچ لکھن نال سوہی سیاق خری سیاق اور جی لکھدی تیا نہ لکھ توندی شوق خروان کیجہ وچہ مکتبانی نال نر کیلہ پانچ ایسی پوجیاندی کوئی تیا تو تاہن پٹے دور کر جی منظور پانچ دارشاه ہنگدی بانس جیے بہا زون کہنے وچہ کا نور پانچ اک کدہ قرآن نے بہن نہر کیسیا اوہو مکران بہا بیان پانچ جیہر کی پانچ دیوہ و زبون شکر دبیان بے پردہ بہا پانچ جیہر اور محراب بیان توں نے اکدہ جائیدان بہا بیان پانچ	سب سے سیت اللہ شال ہے غایہ کیوں دل اوتار پانچ پڑھن فاضل تدوین سختے خوب کدی ایمان کا پانچ وچہ فدا ہولدی خوب کال نال علم دی مگر گدیا نے تعلیم مزین ہے صرف بہا ہی صرف میری یاد پکار پانچ خان نال محبوب سلطانہ زدی ہے میرت اللہ نور پانچ زدا دی پانی نال شہر ملا و بجا میان خوشتر بیان نے کرن حفظ قرآن تفسیر دوران غیر شرم نوں تریان پانچ اک نظم دی سہر کر گرن پڑدی نام حق ہے خالق پانچ نشا نصایب ابدا افضل شاہ نائین و احبار پانچ قدوان دوات و فتن ہے نازین عالمی و یکدی کیلہ پانچ اک شہر کی بہن دافین وچن خان جسد کہن نال کہ کیلہ پانچ خان اکدہ چوہدیان یکمیدانین غیر شرم توں کلک پانچ نہا جی کہان کہ کر کے اورک پڑگا و لک منصور پانچ واہری شہدی ملک شہباز اکدہ بیان تون جائیدان پانچ سہ سیت تی پاکدہ وقت اسین جائیدی شہر گریان پانچ لکھدی کہنے نامہ سب سے پندہ کوہار پانچ ویا پانچ

لی شومان سب توئی سی نامین چون جلدی کین گزنیان
چو سجده پیشکی مسو ویل تسین ذکر تی شغل کما وندی بو
غیر شرم تی بو درام خوران نال دریان چاکو با وندی بو
رات سان گذرانی و چه سجده تسین بے روار کماندی بو
گھر ربهی سجدهان بو دیا نال ایته غیر شرم تسین وادی او
سینون کپڑا بودی تے پارسی لبان سینون نال مان ساری او
گری حجابان اگنی نال ساودی او سینون مالکی چا او جاری او
بجیر اخدی علم دا نہیں وقت او سینون چاسولی او چا بری او
سانون سن غازی کاسدی جو کاس نال بنا کوسار یانے
لیتند چو می کسان موندی کس چندی نال سوار یانے
اسان فتامول حقن چو کیتا غیر شرم مردودون از نالین
دفع نشان بجان نعل از نال جانان چو ناز نالین
تسین و چه خدا دی خانیان دی دلی چیکو گوز کینون بار ویدو
سندی لطر کدول لکماندی کاهنون حور تان کچو کار ویدو
بانس حورماندی خبر دیدی چوندی نال دمایان دی بار ویدو
پچیلے رات جان بیدو کد وقت موند او بند حال کچو دیدو
خان کسانا استول حنا دفع کچکے رات گذار جائین
گھر ربهی نال خیر از عیب دیان حجابان او شامین
سایخی از دیان بھر دیان رات کچی خبر سوری نال ویشکی دمایان
ایمان بولیان مارکی کد و تا اسان تسین تے وطن بولیان
چو کدی نال جان شئی پانسی پان دود و چه دمایان

دینا دیکھا نہ خان
جانب از خان برین
حال دیکھ
چو خان
جانب از خان
جانب از خان

دارشاه و چه جویان فعل کدی تان لا وندی جو بڑی سیتون
جیکر عاصی تسادی کرنی نالیت گنه او سدی چا و بجا ویدو
شرح بڑا سر پوش بنایمی تسین شرم دی لوک کما وندی بو
دارشاه غیر تے مہر کر موشین سجدهی بات پوچا وندی بو
مارک ہو صلوة داپی بکسی لبان دایان بار بچا رسی او
بجیر اکما می چرم تے چو پڑ بولی او سینون کافر کچکے ماری او
کمانی غیر طبیعت بودی نال قلیان تسین کچکے ماری او
دارشاه خدا دی موشان تون دورون کیتا نالیت کد
کون گن نازدی سین کتنی ستنے کماندی سینون بار ویدو
دارت کلیان کتیا نال سدا نال جن نال ایند کسلایان
اسان کچو کم عباد نامدی پھر اطون پاراد مار نالین
دارشاه جامندی تار کانون نازیانان دیان مان کینا
جو پند غیبان تسیر اسم کرنا شست ذنی می کم کینون بار ویدو
انسیان کپڑان نو پلٹان کچو پشی فرورن جماندی او
شرح چا سر پوش بنایمی رو او وندی گنکار دی
دارشاه مسافرن آیتون چو مل کچو کچو دی مہر
جو موندی نال کچی او پند سینون سر کچی مچو کچو
دارشاه خدا دی غایان نال ای تان کچو بچری سین بلاتون
کون پیر داجا دیدار پاسی دلوچا ایہ ستا پکایا سے
دارت رب سکی بی ہوا واداجن ماخرا تون دخت کینا
صبح صادق مہی جان کون موشن تان پان حجابان

دینا دیکھا نہ خان
جانب از خان برین
حال دیکھ
چو خان
جانب از خان
جانب از خان

کار و کار جو اہم جان سارا چرخہ کنڈیاں اہم سوئیان سے
راہی کو چہ کیتا آمانی ہے ساتھ لہریا پار مہانیاں نے
راہی گہیا پار سنگھا ابامین چاٹر بار بدیہلی سے
اسان منق کماوان مال جلیویر کچدی دھپ یو سکوڑ
نشین چاہر و ہون وچ پیری میں تے آریٹھان کو سکوڑ
لب و سکوڑی دی او پری پی پاری پار پکاسنی مان
پیر کھوکی تہہ دہری ساوی گودی چاکی پار مارنی
چیر کیرادی تے نقد سون سپر و سد کم سوریان
دومان تے فقران تے مفت خوران و دودھ کیتا نوٹک دھپ
رہنستان کے تھک رہیا انت مہ کھنڈی او پر پشیا
گا دین سد ذوقی ال و دوی تے و بھلی شبد و بھامیشا
رمان لکچیل دیان ہرن شہین ہر دو ماڈیوچہ گاہ
پندیا ہادی جیٹ لچاک زمان گہا شل ہے ان چاہیشا
رہنجانہ کی تکیار ہو یا وچ نہ جی کے جا کو پیر بائے
زمان ان چنیلین کر لیا یان رہنجا ہی نہ وچا خیر
سین و بھین جنہا نہ انت نامین ڈب مرنگاشن سجان
سادھنل شورتین کس لیتا رہیا کو کمرال نہ سجان اور
ساویان گہیا نہ وچ وانگ چیری دہرہ گت بوہن سجان
دومان بازون کچر پھیری تون تران پری وچ چاہر بائے
گویا خوابی وچ غریل ڈھٹا اہم ہون فیر غرض تے چاہر
لیو بنگ کیتا شہنچ لہکان گہیا جیر شہیر

اشہ مسلہ تو پہلی جان ندوری چہان راست غن جنہا نے پشیا
وارشاہ میان لکن بری کسین کپشہد الدیا بانیاں نے
سین کے جاندی ہیں پارا سیر اشہدی لب دیو پہلی تے
ہنہ جوٹکی خنان کری رہنجا تر لاکران من چہب دیو پہلی تے
رٹس آیا مان مال میں پشیا ندی مشت لوان سب دیو پہلی تے
چور داندوی انکی لب دیوی پردہ اہم دانہ اکھارنی مان
انی وگیا منت جی کن کھامین چاہیری تون نہیں تے مارنی
زور آوری جی تیکے چرہی پیری اوہ واری ڈوکی رانی پتہ
وارشاہ جہان پر زادیان لکھن شہون پیر وچہ واری
جو کوی آدمی تریتان مرد سین متن چہر سب تے چاہیشا
چہر اک بیکار رسی ہو کوشی پریم داندہ رسی گہر چکا میٹھا
غصہ کھاکے چہیں چہان تے دو مانون ٹانگ بلا میٹھا
وارشاہ اس مہیان مردان سین جاندی کون بلا میٹھا
لوک اکھہ ہی سیان جانا میں تیری جان ہای جین ہر جانی
وارشاہ سیان لوک کہن لگے تون نہ ہل دریا فقیر جسے
چاہر ہو دیان تے تینون سین شہان کوی جان نامین سین شہان
ہنہ رہیا سین غلام تیری بباوین وچہ بار بار چہ سجان اور
وارشاہ میان تیری چو کسینی مان ساوا کا بوس نہ سجان اور
تقیہ معاکر او میدی مژان بہشت وچہ واریا نے
وارشاہ تون ترت نوامی کے تے بیوی ہر پنگستی چاہر
بادشاہ سیا لاندیان تنجان کر مہر وچ کھان دی سیر

شاہ پڑی منت لئی او سہون یہ تھا تو ہی شک پشیری دا
پشیری نہیں ایہ چندی بنی میٹیک جو کوئی آہی سد بہا و
جوین شہر تی و گن تنیک دہر دہر تنگہ بن بہا و نونہ
لڈن ناہ تنگہ پار او سون او سو لڑن پھون نا وندہ
جنی کہنی نون لہن ایہ کہندی کوین لاہو سون پلا وندہ
شک سنی دہر سون او ندی ایہ تان طہر شک جہن
جاہ بیان پند وچہ کل کہتی اک سگر پیر وچہ گاوندہ
سنی لڈن چیلیدان دو نوین تان سچ ہر دخی رنگ لڈن
لوکان پھیا میان نون کون ہو مذ ان کسی آن کہو ایہ
انگ ساک کیون چہر کے نر آہون ڈہی تانچہ بانو گایا
رہنچی کہو کلی حال احوال سار او نہان کانن چا پو پاپا
سوئی تے باب تان دخت پیا بہا یان طن نہیں چاڑہا
رات ہکی کہند گدرا یا سو صبر او شک چنوا د اس کہتا
اکی پنک پیر وچہ چہیاسی ہے خوب بہا و تان پیر
لوک گردیشی رہنچا گاوندانی ہر کسی اجو دار کہتا
ہیکے نہہ ہیلیدان نال لے پیر شہری روپ گمانہ جی
کوشتی ہو نہ ہی کہ نیال چھے ہوش ہی نون میں آہا پھو
آہند یان والی ٹین برے اکی گے کسی متوناندی جیو
کبی ہر دی کری لڑیف شاعر سہی چکد حسن بہتا جیو
سیان نال شکدی آوندی جیوین ہر وچہ پرخا جیو
تہران ونگ کمان لاہو رتن کوئی حسن انت صبا جی

جسٹس

سہون

جسٹس

جسٹس

جسٹس

اسی بہ چیل گہات جن سب حکم ہی ایس سیرید
گدا وڈا ایر فقر پشی کون پچید اکیتری تہا نو و اسے
گو یا خضر دا بالکا ان لہتا جنان کہنات شہر میان لاوندہ
یار وچو ہنہ چاکری خدا پچار نان پیر مان ایہ کہکا وندہ
اک سد دی نال ایہ خند لیند پانچھی او دوی مرگ بہا وندہ
دارشاہ میان لے طہرا ی ویکہ حنے کی چیل کشا وندہ
او دہی بولیان کہہ تہیں ہل کدی لاکہ لکھدی سد لاوندہ
دارشاہ کوریاں آہان تے ویکہ کپھا خور ہن آوندہ
بڑی صورت بخت ملوک سی ایڈا جفا نون کاستی جالی
اوہی لکھاندی قینون کوین کپتا کہنات وینا ذوق لایا
کہر پانڈی دہیا لا ولامن ویکہ سائین نے کپس مہا پانی
دارشاہ بدی باجہ نہ ماننگ کوئی بابان فقر و اسٹا واپا
راہ جاندی نون دہی نظرائی دیرہ جالا حاندی شمس کہتا
پیر وچہ و جاکلی دجھلینون چا پنک گتے عام خاص کہتا
دارشاہ جاہیر نون خیر موئی تری سید اجٹے مار کہتا
کہو تیانڈی کہن جیکس کوئی جودنی پریدی شاندی جیو
او دہی ملک ہلاک جو قسطارہ جوین ہنری قہر طافہ جیو
دارشاہ میان چھے لوہر لہی پیری کہر نکارتی مانہ جیو
خونی چوڈیان رات جو چند دو کے سر خٹک جوں رنگ شہا جیو
نین نرکس ست مورٹی دی گلان کہنات میل گاہ جیو
سر مینا زوار وچو پیر پیر پیر پیر پیر پیر پیر پیر

جسٹس

جسٹس

جسٹس

جسٹس

جسٹس

جسٹس

کسی تاجنما نہ بچ سکے سی ہستی جیون پیری تو ہے
چہرہ سوئی تے نہ وہاں ہندی خوشنما جیون حرف کتا ہے
سر بندہ سنہ یوت جیون بھان بکھ ہووے سی پتہ سی سارو
نکالت جیونی واپسالی زلف نامک خرابندی بارو چوں
گردن کھنڈی گھٹیان واندہ پھدیان متہ کوری گچا چوں
دہنی مہشت دی ہرندہ مشک پیدہ مخفی خاص کا چوں
سر جیونی رہندی ہندو نہ اندھیرا جیونی کہتری قتل بازار چوں
شاہ پیری پھرت جیون رات بکھی ہی نہ بہرہ زور چوں
ہا پر ادائی دولت مصری چمک نکلی سیاندی دمار چوں
ننگ ہندی پر کی اندرائی حور نکلی مہندی تار چوں
ایون سرکہ سی آوندی قہر لٹی جیون کو بچہ تر نکلی ڈار چوں
ستھی آگن چہری ہور عاشق نکلیان توار دخی تار چوں
قرنباں جلا دھوا دھونی نکل ڈوریا اڑو بازار چوں
طرف ہندی ہستی سن ڈور پائیل لٹکے سی سیار کتے
ان جنت کے کون سرائیگ مہری ویر دی آسان کتے
کوڑی مار داسان بکھو یاتون کوئی آسان ایہ مہمان کتے
کھی کتہی سا دھنی آل ہیری یار فی بہت جبران کتے
ہنس بہت بیدوس غرض مان کے نیری اسی جان کتے
جوانی کلی راج جو چکید اووی کسیدی کے پروا نہ کتے
کام میں چکیتی اسیون کن دینا لارہیکا لکھدی واہ مین کتے
ہیری ہیری ہزار غلام ہستی تے اسی ہستی جے جاہ مین

جیہری وکھنی دی شستاقی ہے بڑا واعدہ تنہا نہی ہر جے
جلو بیلہ القدر دی کرو دیارت وار شاہ ایہ کم صد ہر جے
دز چنی دی کلی کے ہنس سوئی ولف نکلی حسن انار چوں
لکھی جین تصویر کشیر جے قد سر و بہشت گلزار چوں
چہا فی قبا ہندی اوہری پش کھنوں سولہ ہندی جے پناہ چوں
کا فوہنہا سرین بانکی حسن ساق ستون سینہ چوں
بان واپسی ویدیان گہنہ گہنہ چہا فی سندھ مرگزار چوں
سیان آل شکدی کان جیون ہریان ترشیاں بار چوں
ہیری چہنگدی چار دینال جی چڑھیا غضب اک کتہ چوں
بتلی بیکنی دی نقش دوم کے لدا پیری نے چند اجا چوں
جو کوئی ویکہ اوہدی جنت میں دھرم گدا اوہ توار چوں
عشق بولہ اندھ شے تہا تو تہا میں راگ نکلی ذلیلی تار چوں
وار شاہ جان دنیا نہ داہلی کوئی بچے نہ جو مہدی تار چوں
پگھلی چھیل تہہ شکان ہار چھکان لہو لہان کتے
ایہ آن جیشا بولی راگ ہستی سر لوکا ندی ایہ جانت کتے
چنچر اسی راجون دیون موسیٰ گے کسی ایہ طون کتے
نیری جہان ہوتاں کی ہو یاں انہاں جنتی واہ گیار کتے
ایس شہدی نہر فی تہسی ہنے وار شاہ ہوئی پریشان کتے
میتان ہر وہ کی ہنگ تون چاشنا ایا کہ مین ایہ شاہ کتے
ناہوشاہ دہشت کی شہر ہستی پس گھٹیاں لکھا وہ مین کتے
ایہ بودا پیر خدا دیکھا سیلے آن سبیشا وار شاہ مین

جیون ہندی ہستی

وہیں سوچا سچ اسادری توں تان سیر ونگ کے پیا ہری
مین تان تہہ پہلیاں تال کھری مینوں ہر سار اگد گیا ہی
را تین کتی اد بندر اکیوئی ایہی مینوں والا لہ گیا ہری
اکی تاپ چھیا ہری ہوت لگو اکی تان کے ہیکہ پیا ہری
گو اکی ایسی ماری کمر چمک پری آؤ تے فہر وان جو
کچھی بھلی کن دوہہ زخمان زلف کھری تے پریشان جو
صورت رو مندی دیکھ پیروں بیٹے نے ماکھی ہست حیران جو
دہنوں دیکھ پیا ہری خوشی ہری عقلمنگی مشپان جو
خوشی تال جیہ اوہ اپنل گیا جین پہلی تے بڑی تان جو
پہلا ہو یا مین جنیل نہیں مار پٹی لکے نہیں سے گل شیار جو
را بچھا اکھدا ایہ جہان سنسہ مر جانہ این توالی نے
ایہ احسن دانا گمان کچھ ایلی پنگ تے سنی مہالی نے
اوی ہری پنگ جاتیری گھول گھٹیا جوڑا اور یالی
آسان ہسکی ان سلام کیتا اکھدا کھنوں کر سپا دیے
سین ہری تہہ چھین مین ہمد وان لکے سارنوں تاپ
مان تہی روپ گمان ہری اندھ کھیتی تہہ گھلی نے
ایہ جوہان تہگ ہار دانی ٹوٹے مہی ہسچیلے نے
ہسچیلے تانوں دیکھ کے ست ہوئیں ہسچیلے رنگ ہسچیلے
گھول گھول تہہ تہدی وات آؤن مہی سوکھا کن آؤن
کی مہم ذات گون مین تان تے کسایت اکھانہ ہری
کھیر اوہن نے نام کی سائی نوسی تے جد و اکون سداؤن

نور کدھن

نور کدھن

نور کدھن

نور کدھن

سکھی لہ پیا سیدھی سچاوتی توں کن کن کی ان پیا ہری
اوی اوٹھکی دیکھ جاب مینوں کیتا کھڑا اوڑھ گیا ہری
سرخی دیکھ تھمیری سچ سیری اونی اکی ان تھہ پیا ہری
وار شاہ توں چوڑا اکھوں کستون کے موت اکی تریا ہری
رہی اٹھک اکھیا واہ جن ہری سکی تے مہرمان ہری
بھنی وان جی بی چندر پھیا مین کھلی مہسان جو
مین ست کھج دی وچہ دہی ہری گھول گھٹے قربان جو
روپ چند اوکھ کے جاگ لہی ہری گھول گھٹے گھڑا
اوندھ چھپکے کری گلان جین وچہ قربان گمان جو
وار شاہ تہہ نو دم مارندی چار چم دی جد پیا ہری
آسان جہان پیا ہری ہر لازم آئی گئے ساراں پلکھو
آسان بر آسدا اکھیا مہی اہلہ جاؤ مین جنیا نوالی نے
میں تال کنہی تہہ جوتی تہہ لاہنیں مینوں پیا ہی
اسین نشان کران تے پیر گھراں مینوں گھول گھول پیا
وار شاہ شرک پیا کران اسدا جس داری کم سوار پیا
عاشق پیر فقیر قی نامک لی باجوہ ترون مہل کھلے
تیری پنگ رنگ نہ رو گیا ناکر تہہ مین تال سچیلے
وار شاہ بن کاوون ذبح کرسی بول تال ان سچیلے
کسی ان سچ گھروں کھٹیا این جس سچ پیر پیا ہری
کون چہڈا کون پچھو مہر والی جس سلی توں پچھو تہہ این
تیری ورتے ورتی جو کھنی تان منگو باہید چار لاؤن

نور کدھن

نور کدھن

نور کدھن

نور کدھن

سنگو پیدائی تون چاک ہیرا یہ فند لک جیتون لاو نہ این
 شان چہی عشوق ہی جوں در آئے سنگو نینا ندی دیا چو چہ
 کہتو گل کچی نت مال تسان کوئی سیمہ و چار و چار ہی نے
 ہتہ بہ ہتہ ہی رمان غلام تیری سنی تر نغان مال سہیلیا کی
 سازون بنی چاک لاو تا سہلگی پیار اریلیا نہ سے
 مال نہ ہیان کہنکی چہ کندی تون نشان پیشنا تو چہ ہیرا
 دکنی دکنی دہر تون کہ چو پٹین سازون ہلکے سول شاد ہیری
 میون باجو دی شمر ہچہ نیادی سحران جی نہ تہیں کہہ نہ
 خواہہ خضر فی حبیبکے شمر کہادی شہوان سہی بر خیزد تیرے
 چیتا سولے چون فوج عین عشق جان کھڑا دہر سہلے
 دہشت شندی ہی ہی ہی کوون چہ پناگے چہ پناگی
 آج شندی جلیبی کھری اوکی عشق گوردنی جگ سہیلے
 تیری نام تون ہیر تان کیتی مال جیو تیری او تون مہیائی
 رانچا چو دیو چہ تہیں کر کے ہر چو چکی پاس سد مار یائے
 ہیرا کہدی جا کلم باجادی تیری نام تون ہول گمانیا تو
 لاسان پیدایان پکڑی کالی ہنگان شوق تیرا نالنگا ہیرا
 باپ ہنگی چھبہ اکون ہونڈا ہیر مندرا کیت سر کار دای
 سگہ خضر نے عقل کوٹ نہا سہیں محبت سہا کی چار دے
 مال آتیا جان کے سانبہ نیادی کوئی کم نہ کری دھار دے
 مال صورت و بہت ملک تھی مال بہت ہی ہلک و چار دے
 ہیری چہ ہیری آیت کون تون کہہ خضر رو اوکے
 وارثا چو سہا کیے دین چو سہا کیے سہا کیے چہ رانگ و نہ این
 یشان تیرا ندی اسن چاک ہی دین چو سہا کیے تون سہا کیے
 گل گیت جبال کمال دین جا تر نغانی دین کو دہی نے
 ہون نت بیانی ننگ گوہری و چہ پیدایا مال سہیلیا
 دین و چہ بازادی کوون سوجان سہا کیے سان چو چہ
 اسن کلمے رانگے و چہ دہری سا دی کوئی نہ پکسا ہیری
 انسان مال چہ نور تیا ہون این سجادہ کہان نور تیرا ہیری
 تیری باجہ طعام حرام میون تہہ باجہ نہ کسی مال اگر تون
 گوہری سہا کیے میں پران جادون تیری باجہ جی گنت میں ہون
 سہا کیے کہان این سہی اکہ میون ایہو چہ تہہ ہونڈا و اوکے
 ایہون چہ ایمان چہ سہا کیے میں انت ہونڈا قیامت تون سہا کیے
 وارثا ہادی اس تہری پوری ہیرا ان کم سہیلے
 پاسا جان اسس میں لایا ندی شان جیائی سان لایائی
 الی سہی سہا کیے ہیرا چلی کول انجینون چاکہ لایائے
 جس سہا کیے راجدی حکم اندر صندل اربو چہ کہہ لایان میں
 ہیرا جان این جوین ہول انچا پاسی ہینڈا دہر نیلیا
 ہیرا لایان پیدائی داغ چہ پیدایا سہا کیے ہینڈا دہر کار دے
 الی نال پیادی ہونگ دکی سہا کیے مول مار دے
 دے نور تہہ واسو کھری تہہ چار دے رختیا دای
 وارثا جہنا تون ہونڈا تہا گویا کم تہا ندی آپ سہا کیے
 کیون رفت نے ان او دہس کیتا ہون کھری ہیرا کوٹ

خوددار و انکون کرکی کوچ دمانان جریں از قناری دی جوت ہے
 بیت تخت بنرید چو دریدار بچھا ذات جلیبیل ہے
 متھایں اس بچکد انور پیرا سخی چو د اہن بنیل ہے
 یکر دھ سحر جابہی نال مھدی کرے سبیل ہے
 کہی ڈوکران جتاندی بنیا تو جاتی پیر پوچھ دلاوری لایا
 کس گلگون اوٹنگے رُس آیا ریا کا ہنون نال بھر جانیادی
 لانی ہونکی سالوس دیند انصاف ہو بہائی دی پیر
 مھر مھدی دلا دیو اوٹنگے ہند پاوند اوچ پیر مھادی
 ستیان جاناڈا بھاک چاک رہنھا جتے ٹوی لکھ پیر
 سالوس بنے آن ملا دتا یہ تمن پار کہان چہ دیہڑی
 نیز اکھنسان لسان شغور کیتا مہیں کسہا لکی سدا یان
 راکری نامین چہ گنڈ مھادی ایس کدی نامین مہیں چار پانے
 پاس مٹودی مھری گلکستی ایسی ہین ڈاکلی مھیر نامین
 سجان نت گھور گھور چہ پالی اسے گھر ہے آن مہیر نامین
 فیر پیر پیر مھیشی دی کول اے موی بہت اہن دلا مھیشی
 ہر کھیدر پھٹا جال مھرا گنڈ مھادی دودھ دی کھر پنے
 جین پیر مھیشی جلدی چہ دلربا پیر مہیں اک پاشر مھیشی
 بیل دی نام لیا ڈر یا مھادی دھپ دی نال مھیر نامین
 بچہ کہا چھدی چوچھ پوری چوچھ نہ مھیر نامین
 لسان مھیشیان کلہان تھو مہیری نہیں مھو و مھیر نامین
 مھون مہر مھیشی ہے مھیشی اس مھیشی مھیر نامین

گنجان جہان پور کوں کوئی کبھی ملدی اہینوں نہ ملے
اوہا بورا کہہ نے بنجے بڑی سوہنی اسدی ڈی بنجے
گل سوہنی پر پیوہ کر داکھوج کٹے نیا نوکری سے
وارث جہان پور دی اوتان اکبلا ہی سار جگہ روہ کس ہے
پارچہ کر جاڈ اکہہ ہسون لڑیا کاسنن مال روہا باندی
وارث شاہ داڈا ایہیت دند اکسوں چٹیا مال گامیاندی
واہون کڈی کی گنہی تپار لانی سہنوں کڈہ دند اکھوج چٹیا
سہا ہری سہنی نون سا بندہ یادوی اکھین وچ رکھی لک پٹیر
وچ والدی رہی خبر وارکسل پیلوان جیون وچ دس باندی
وارث شاہ ایہیت شہر رہی اکھین سٹ دھنیں لک پٹیر
خبر وار رہی ہسین وچ کپلا سلی وچ حصیت ہار پانے
سٹ اکسڈ جی کٹران جان ہسین ہون پند وچ نوڈا
نت پند وچ پکار پندی ایہ جہان پور چاٹیر پان
ماٹی گرم جالی ساڈی سنگو اندی ساڈھیں شہر اکھین
لکھن پند پراوٹی کہاہ میان چھین شہر ویدی تھری
ہیر اکھیارب رزاق تیرا میان جانی نہ نوکادی شہر
وارث رہی کم بناد ہر عمر ہے نقش پائری تے
اودھی نیکیا صحت رجوع آن ہوئی شہر راہ جاڈی پٹیر
رب کچ بوردی آپ تیری کوئی تہ نہ ہووی پٹیر میان
چھانویں نکدی ہشک شوق سیتی تہہ دند اناک تھریاں
سیر پٹری درگا تھیں تہہ تاہیں ساون ڈاکو بن پٹیر

در شاه چنان پیرین کش آتی خادم ہو گئی جسے ہیر بیان

خواجه غفری شکر گز باد گوہری مستاذ ذکر پیر نوری
 طرہ خضر و مال شکر گز بخشیا مسند و تاسی لعل شہا
 یمنون پیر لوی کرین باد جہانمین جہانسان سائون کج پوری
 ہیر چاہتا کند کعبہ کمر سے رہا غریبے تر تینا وندی
 دہونہ ہمالی جہوہ جہن سلا تر ت پائیں پھیند آوندی
 خدمتگاری چاہو نیال کردی ادب ساک نہ سول ہلاوندی
 شہزادہ قول منظور نام را بچہا پیر نون کہہ سونا وندی
 مرشد جن تے رند اکبر شیطان چہر افرا کر پھر آوندی
 زمانہ شہدیان پوستیان بنگیا نہ اعتبار قول لیا وندی
 پیر اکبر ہی نام نون زندہ مین تہ چہ چہی انون جالیدی
 سلطان مجوندی توجہ دینوی سوہنی اپنے آئین گالیدی
 پی ساہوری ساو کاوین بچہا ہر دم کرن دولتانی
 دل خوشا و زمانہ مین ہوئی پیدا تہا بچہاے آوندی
 البیغ بی ہر جن بیان مین انان مین فرات مینون
 مینون بچہا مین ہویاں سبک ان تیری دروہا بچہا
 تیر نیام دارادن ذکر ہی جی دیہ ہر دینال ویدار مینون
 تیری نال سے قل نیاسونابی سہا زین جیت آوندی انون
 چہتان چوہرہ اکتکے ہیر جی ہر وقت بد پھیند آوندی
 کتن تہن جہد ہیر جی سبک پھینون تر ت ہجانی
 خلل دیکھ کے ادسی حال ہیری جی سلطان میند ویدار بچہا

ہو سید جمال بخاری سی تے لعل شہا بہشت نوری
 خوجہ سید جمال بخاری دتا کوئی ذکر ہی پیر کھوری
 دارشاہ سانون جہون ادکر سبک سبک آوندی
 تیری دہلی جہوہ مین ہمال تیکے رو رو اپنا حال سونا وندی
 پھین تہن پھینون ہیر جی جوری ہر دینال کوئی
 دارشاہ جہ حال حال سارا کل پھین تہن کوئی
 کرندی جید نہ کر کوئی رب وچہ قرآن فراموش تے
 زمانہ چہا مینون کرن چاہو تہہ مرد آندی وچہ سلا وندی
 دارشاہ جی قول تے دین پیر اپت ہر دچاک سدا وندی
 رن جید نہ پھین ہی کسی کران دن ال تے ملک بیلیدی
 تیر نیچا چہد سرور بیان ہوئی عاجز جگی باکی تہہ سہا لیدی
 سب سے ہوشید وچہ تہان ہوئی شیرین بچہاے اوسدینا لک
 دل اندی جید نہ مرد کردا درت شاہ لون خبر سہا لیدی
 تیری بندی ان چہری جان ہیری کھر وچہ پھست باران
 تیری دہن لکری ران سیان جہن جہانسان پارا وندی
 آپ کنتاں جہوہ لکری کوتان لون نہ سول سارا وندی
 مین چوندی کہہ سوزسان مین دارشاہ دنی ال فرینون
 کر کے شہر گندی قل بچہا شہر کے گہرا نہ لول آوندی
 لولی شہر ہی ہاک سنی بیان نال شوقدی گھر لگا وندی
 دارشاہ وچہ دوزخان سہا لکری مری مہا مینون شہر وندی

قشربوی ایله کورچه جنگساری سیر وستی جا کدینال بوی
 کورستی جان انجمنون دواع کومان اکندی کورجیا کوی
 مار وکری کران گے اوه تیری چو چاک باپ سلطان تے سکا سکا
 مژجاور پنجهنی قون وادی نے لمجا و اکئی برے لکجا سکا
 سن طکی انبری سیری نے مر جان پنجهنی قون واد لسان
 ماشهری جومعه و جنبات جیکر سکا انجان لسان
 طکی اکندی سیری تتی نے لکان چنڈه ایپیران وادیان نے
 پشلی جیاسی کندی اوگ پنچ واد وادیه قمتان سا وادیان
 چوری ان قون او تنکی کسوی سیر پنجهنی پس بے آندی
 رستان قورقاری تان ثابت نال عاجزی اکدی مونا وادی
 کید ونگا جهر اچا کاسیر اودا طر برادس وادی
 چو چاک لکمنون رادن مت ویداندی ایکی سنین سببا وادی
 ارگ وچ سنا و خراساری ای سینه اسول شیدا وادی
 کید و و سوز و اکوچ نون پیری یوز بائس و پیری لکمنون
 سیر کول ان پنجهنی میبنا سنگ کید و سیر سیر وادی
 ر ایبنا اکدی او قیر ساین سنا وادی طبر سونی وادی
 کید و سلبان توپیان با کورچه و انگ قردی سنگ وادی
 اجتی خیر دیوین گے ملک نون کید و وایسول سنا وادی
 و ایبنا و کبکی صورت و سدنون هرانگی نال وادی
 سیر اکندی سیر چنجان چا سنین وادی سیرین سببا وادی
 وادی و کبکی و سول فاسی کوی سنین سببا وادی

سلی دیکھتی یا رہتا ہوں نہ ہی موندتوں شرمیادہ لایا کو
 مینوں سائیا لو کا دیان طبعانی بری بکیت سا دی لہجے
 اور ہی خبر ماری نے سوا ذری وہ تین خاک پالی
 وارشاہ سبھا وندی ہیرا میں کوئیں چاکہ سی ٹال لپٹے
 بہاوی وڈو کی ڈکری کرن میری وچ کر بلا شوہر سارن
 وارشاہ جی چوندی مرنے میں لیلان بھونڈی نا لیلان
 کتن تہنید انہیں جاتینوں سان کھیا نے تسان دیا
 وارشاہ نہ چھیاں لگدیا نے سانوں یہ جو ہرین لٹا ہائی
 کسی وقت بوقت لی ہیر جی چہنیاں چور بد کت بجا وندی
 وارشاہ میان چہر اقول کیتو اوہو گلسا نوں پہلے شہا
 وا اکھ اکھ او ڈکھ ہے وانگ سوہیاں ہیراں پانڈکے
 غریب مال راجھی پیری وچ سلی کید و سوسر سارکلا وندے
 مقصد و دیاسیاں وارث چہر اگلنوں مت چھیا وندے
 گر لک کے ہیر دی اوہر شہا جس راہ راجھی شہی جا وندی
 کید و پاسول اوہنگی چوری جڈوں ہیر ندیول جا وندی
 وارشاہ راجھی شہی نوں ہیر جی ہر نشتان روڈ گھو اوہ
 اسین بکیتے ناہیران کیتی اسول خدا یز پا وندے
 راجھی رگ بیکے چوری جا وندی بیکرت اوہ پند وندے
 راجھی چھیا ہیر نوں یہ لٹا ہیری کون غیر کس نہا نوڈے
 تیرین مرد وچ راجھی یا پائی پائی مانوں جیسا نوں پانڈکے
 وندی نہا نوشتان یہ جگ اندہ بانی مرد اوہر اسد اند

انہوں ہندو توں خیر نہ باہ ناسی لکھہ وار سوال می اوہ نہ
 وارشا دینا لکھوین کچھ کے کہ اوہ توں لون چالا دے
 سیر لکھدی رہنیا برکت توں تان پچھنسی شہر اکی سنے
 خیر لکھدی پچھن توں اوہ نہ ہنیا اوہ نہ گنیا کٹہ ولا گئی تے
 سیر گرنٹی جا کھڑا کیتا اوہ توں نال دا دیا کی سنے
 سیر لکھیا رہنیا برکت توں ساہ لکھسی نال ویریا ندی
 لی سر توں ایہ وچوڑ دینا اینک گشت اوہ کوہ لایا نہ
 لی راہ وچوڑ کی جا نہ دی پہلے نال فریدی چھیا سو
 سر دن لاء لڑی گھون لاء پہلی لکھن چا گئی زمین تے شہا
 لکھد و لکھن توں کڑے چور و لکھن ار مار کی تے چا پھیا
 سیر لڑا کی آگے جاہ میان چا چوری تے جیو نا لڑا نا
 سیر پرتی بہن لکھ دیان لڑا کیان نال کے جوڑا نا
 اوہی دے تے اوہی کہوہ دی جن سیکے پر ہی لیا نہ
 نہیں چو لکھن کوئی ست دینا نہ دی لڑا کی نہیں سہا
 جو لڑی ہرنے چاک لکھیا اوہ سیر لڑی توں چوڑا نہ
 چچک لکھ کوڑیاں کین لکھن سیر لڑی نال سہا
 چچن جاند اگر لکھا فقر جاندی ہرنال سہا لڑی
 نہیں چوڑا بہن تان ہر دی سید لکھدی ہرن تان
 نا توہیر دی تے لوک کرن چلی تیری لکھنی دے تان ہی
 شمس الدین تھانی تے کسی سلی شرف دی دیا ہر سہا
 تیری دی تانہ ہی چچا نہ اوہ کہو چاک جو پیری نو اب تے

دنی رہدی نام کے چا چوری کوئی بہت مجھ دے سہا
 وارشا شاہ میان ویکہ سہا لکھا شہا زبان کلان چچا
 میان نہیں سان جا نہ لکھ کا خیر لکھیا سو میںون لکھنے
 تیری جاندی جال نہ ہی تے چا پچھ لی گل بنا گئی تے
 وارشا میان انہوں چھپی دو تن اڈیاں کوہ چلا گئی
 ساوی کوہ خون کے گری چلی دنی رات ہی چوڑا نہ
 باں تیری جانی سہا گری تے لکھسی تان ہر جاندی
 تیری لکھ تیری و لکھ گئی لکھن روہ دانیہ سہا سو
 فیروز میں تے اڈیا نال غصہ دہری تیری کھس چھیا سو
 وارشا شاہ دشتیان شہا تانی شہا توں نہیں تے سہا
 نہیں لڑ کی جند گوہ دیان میںون کسی نہ لکھنا سہا
 چوری دیکھنا نال جیسا کہ لاء سا نہ نال انجور نا
 لکھنا میں دی نہیں ہر مول ہر چوری تیرون کول دیکھا نہ
 چاک نال لکھنی جانی بلیج کل کوئی لیک لاء لکھنی
 وارشا سیر توں نہیں سہا نہ لکھنی جاکھن نہیں شہا نہ
 چھن لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ
 لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ
 وارشا شاہ فیروز ہون ہر کر پوڑ جتان تے سوچاں تیلیا نہ
 میں میان پوڑ پشیاں لکھ میان ساؤ اندون چوڑا نہ
 چاک نال لکھیاں ہرن سہا سہا میان ہرن جوبہ
 وارشا شاہ موہ نہ لکھنا لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ لکھ

گید و گید و بی و باه علی دہروی بدی سرچے ڈانسی نی
دیکہ دی بی لاڈلی دنگہ کیندن انت چور سین تصاوت
خدا نال کے نپال ہوئی چہب ڈوتون ہستی نامی نے
کھر ڈہنی ہوئی پائری نے تشندی یاد دی نامی نے
بیر گیدی انکی سیکستی نے جہات فی نہری میری نے
دی جون جی سیدی بری ہوئی چپ کیتری چائیتری
دی جون جی کھی گہرون باہر ملی و منان کہو پکیتری نے
تیری ویر سلطان بن خبر ہوئی فکر کری اوہ تیری تیرا
لک وڈہ کی گوزان گایانی ہوا فادہ لاڈلہ و سید
اوہ ہستی لاہ لہی سیکنے کیا فادہ گسٹیان با و سید
مائی رہنے چاک گہ گسٹیاں ترے ہون نصیبے و سیکنے
جیتری رہا کیتی کم ہوئی نون کن کن غیب ہی نہی ہے
نہیں جیتری رہا یان پوریا نون جہان کپڑی خاکہ پوچھے
علی اکبری چوچکا جی اوکی سانون ہر دیاں مہیناں خوریاں
دیکہ پورسیا لاندی لاہ لہی نہی پیر چاکنن باکیتا
گدہ چاکنن کہوہ لہی ہین سہی سان چاکتین جوہر کیتا
جنب و باہر دی نون گدہ ہون سانوں چہی اہر میری
چوچک گدہ علی جوہر نون گلہر کے کاہ نہ ماروئے
ایہ دی نہ دو گہری بوڑیا لی دہن روڑکی مار نہ واروئی
راہن انکی رہین ہین ڈوہیان چوچک سیال شہی لہی
بہائی چہ ہین جا اوہ گہرین تیرا طور برا دس آئے

انکی مالکی وڈہ کی کرین پری ہرین چوہر اسمی نے
انکی ہنکی ہوڑی چاکتو نسب ونگ پر ویدی انی نے
سیدیا نون پیر نون ہونڈ کی تے مینون ان سید سیدی نامی نے
وارشاہ واکون کتی وٹب موٹن گھر کو سپا سیدی نامی نے
مینون دو گہری کہوہ وچہ جاوڑان گن مہو پچی میری نے
مینون بڑا وادوہا گایانی تیری وعلی مہر میری نے
وارث جیوندی ہون جی ہین بہائی چاک چوڑا ہر میری نے
چوچک اپدی رہن لک کیا فادہ ہا پیاں تا وینڈ
راہن چاکنن چا جواب دیسان نہیں شوق ہی ہین چوچکا
وارشاہ میاں اس چوہر پیر چوہر ہا ہی لک گدہ وینڈ
یہو جی جی آدمی ہتہ اون سارا ملک ہے رہتوں چا سنگے
کل سانیان ملکون ست وئی تیج ہریان عشق نکر ونگی
جہان عشقی عالمی ہرین چائی وارشاہ کھی شہن ہر
طعنہ دین شریکے لوک ساری چوہر فون خوار سہا کیتا
جان مین ست وئی گون لگے بو لہا کی چشم نون چاکیتا
انکی دی نون چاکتری ڈوب کری جاوہ چاک گدہ کیتا
وارشاہ نون ہر خوار کیتا نہیں تا صاحب سردار کیتا
گہوڑی زہر دی گہول نہ دتوی اوہی صوابتا ہوئی
وارشاہ خدای حافظ کیتا قارون ونگ زمین نگار پو
سین بجنی فون پس لکیا سارا شہر برا گہن آسایے
سیا لو کہو بہائی سادی کم نامین جاوہ اوکھڑ نون آسایے

چہیسی نال سانون بہنہ کیستالی معنیان بہت لکایا ہے
 لہسان سا بہنہ کیستالیہ نہا دہیان چاہنا نہیں نہا ہے
 ولو بسط اللہ لہر دق لہادہ رچ کہا کی ستیان چاہیان ہے
 الا علی اللہ نہ تھا یہ سے سا بہنہ چہیں گہر سنان سے
 رہناست کوئی ہون لہر چہرہ چہیسا شگہر سنان
 دل چاہا دیر سے ملک لہون لہا اور ہی ہا سید ابویا تاراز
 تیری ہی ہون ہون کے جلتی مان تینوں کوئی نظر سنان
 شگہر مگر میری بہو کوئی ہون چہیسا چہرہ سنان
 ہمیں چاہدیاں برس گزری باران اجر ہون کوئی سنان
 تیری ہی ہی تیری گھر بیٹی چاہہفت دانیا چاہنا
 وارث شاہ میان پوری ناہ
 ہمیں چہرہ باجہ رہنہ تیری ہا ہی ہو ہی چکہ ہا ہی
 سیال کے چہیسا رستے ہو گہاں گر لک کہو میان چاہی
 لہی چاک زہنیا چاہا اس گل اہل بہت خوشی ہونے
 ہمیں ہون خراب چہرہ پلیدی گولا دس کے ہو ہی ہو
 لکے گل سونا کوئی چہکینوں لو کہ بہت میندی ہو سنان
 حق کہوئی چاہو اب دنا ہمیں چہرہ کے گہر انہوں چاہیان
 ہون چاہیں تو میں دیا اوسون کہیں ہر داہرہ خیر خواہ
 چو چک کہیا جاہنا اوسون دیا ہنیکے ہمیں چاہیے
 سادی ہی داکو جہلا ہلیند اسب تہل مگر کر اسے
 کے ہر وہ چہرہ ہی ہا ہی ہا ہی ہا ہی ہا ہی ہا ہی ہا ہی

سانون مینا اسیر و آبی ہنہی نال جیان نے تانیا ہے
 القوس سو فری الیہم وارث شاہ ایہ وہ دن فرمایا
 لکھ و شرب و لا تر نو انہیں نسبتیان مگر نیاں تانیا ہے
 کہوں چہن انشان ششندہ نون جیان کہو دیاں دوفو ہا ہے
 چہن چہرہ نون دما زدا کرک پوچھی چہرہ زوانی سند دیا ہا ہے
 تیراں کہو لیاں چہرہ ہی ہن سہی کھری کھیا نون کا تانیا ہے
 مینون چہندی کچہرہ ہنہن نہ ہی ہی ہی اس دما ہا ہے
 کہت ہون چاہیان ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا
 وہی کہتہ ہی ہی کہتہ ہی ہی کہتہ ہی ہی کہتہ ہی ہی کہتہ ہی ہی
 بہت بہر ہی ہی گھنٹی ہون سا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا
 کیا کہوں آتیا ہی ہی ہون پادریان

گالی گھس جالی گالی ڈو بجای گالی شینہ لئی گالی پادری
 وارث شاہ چو چک پھوٹاوندانی شگہا چہرہ سین ہا ہی
 ربا و سون ہون ہی ہن ہا کوئی اوسدی ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا
 وارث شاہ اولادہ مال ہا ہی ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا
 باران برس ہمیں ہون چاہیان ہنہن کہتہ سوچون چو چاہیان
 ہرین لکے چاہتا اوسون اہل قردی ہی ہی چاہیان
 وارث شاہ ہون نے چہرہ کیتی ہا ہی چہرہ دیک لہر سنان
 جہون ہر ڈولی ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا
 وارث شاہ اسی جہرہ کہتہ جہا ہن ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا
 سادی ہی ہی ہا ہی ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا ہا

مژده میر کوئی او نهون سد دی سنگ و بودی گنبدین پائین
سر پی صفا کر موریا جیبا یا لکا موئیان باو یان و
ملکی اکیدی رزبون جی بال چو چک کوئی سخن چوئی لادنا یین
چتر مالدی نال مین گبول گتے مال سا بند رتین گهر آوندین
کوئی گلدی تیری تون نس پے تو مین صنون آسنا وین
تیری نام تون پیر زبان موی سنگو ساینده چار لیا وین
را بجا اکبدا میر تون مانو تیری سانون فیرو راندی چتر
کینا جانی او نه کس کبری سپی اچی ویا دی بات تیری
را بجا میری مانو دی لگ کچے چتر جیبا ن گهر آوندین
بیر شوا لگر کول احسان ویکو رزق ریختی و آوند
را بجا میر دونین موی آن حاضر گون هرین ایه فراموش
بچا دو مان نه رینون یاد کران مین عشقون مینا لاندین
اندیشه پیر خدایدی یا و اندر شان و کرتے خیر کما وند این
را بجا میر دونین هرین سبت خوشی تکی بعد نال پروند
بیروت کی پلیون گهرین گے مانا پ قاضی هد لیا وند
بچه میر تونین اسین مت ویندی شبی نال زبان سمیاندین
چرخه زده کی تچے گهرین سپی سلگتر کا وکی چو بر جا وندین
نورین نظر حیا دی نال موی متون سببانی فراموشی
شرم پایا ندیل دیبان کچو اچکل لگے گهر آوندین
ایشتی ویا دی سبب مان موی کبری پی بنانا وندی
بیر اکبدا ابله مدیان تون نهین مس شایا جاسیان

را بجا میر تونین

را بجا میر تونین

را بجا میر تونین

را بجا بولیا ستر وین پن اگر ایه پیاسر ورنهتا و یان و
وارث شاه جیون چور تون ملی و اسرا و پی ساه لیند کار و
کیا پو تزان پایان لژن هوند افش کینشانی اس کینا و
تو مین چو کی دود و جادو این تو مین پیر واپنگ و جادو
تیری نام تون پیر زبان موی نالی گهر تانی الی کها وند
سنگو چتر کچے جلدو جیبا ن ارث شان تحت هزارین وین
میان نکل او سنی اکینون تیری پیر سیالیدی اشتری
وارث شاه ایس عشق دی وچو تون کسی تکی پیر تیری
سنگو وارث شاه چیا گری پی آب منا ملی رب و ما وند
چنان پیر اندی آوند ت موی سبت نه سلام کرا وند
وارث شاه میان شان دو مان امین هر پستی نال لاندین
را بجا میر تیری تون پیر وین ایس عشق اکبدا راپا وند
تو مانون مینا جلگنی لاندین ایس عشق تین لاندین
وارث شاه چنان هرین حکم کیتا بچه عشقون و دولا وند
دونین آپ پی پی تے دچ قاضی تے ساسنی پیر یاد
چاک چو بران نال لکچو ایه محنتی کبری تها نو دی
لال چرخه زده کی چو پ پائی کچے سو موی گیت جیبا وندی
چو چک سیال پیرین پیر جانی این هر در تی بگر وندی
یا هر پیرن سو میند کولایان ن شاد را یجت جیبا وند
وارث شاه میان چتر و اندر کبری چو کی جیبا وندی
جیبا ن عادتان و ادیان جان امین کچے چاکون مینا

را بجا میر تونین

را بجا میر تونین

را بجا میر تونین

نیشتر قهری دهن شدق با جیون جیبت مال یزدق کمر سید
همد سب گمان منظر کیتیان اک چاکتون باه نامینون
هر سب سلی منظر کیتی اک ربخنی تون بنیاد جانیون
اس مشغدی روگدی گل ایون سر جاتی ای نه جاسیان
ایدی وده نوزکی کوه جندیان نون گل گیشک و دوشتری نون
ایدا و نریال چا دند و پادوسری گشیا نوبه پوزی سنی
بنی کشتی بنیدان سجده مالی در دگی جویس وجودی سنی
ربخنی نال به قولد میر قولون پیران به روان دودنی
میتان انجمنون چیدن سول ای مجرزه جان موجودی
دعوی ال خدایندی تپد سنی بنی بیزودی سنی
قاضی گشیا چو بی ماه مری گشیا کسندی سلی سلیان
سوی و چه و ریادی دلب سوی جلد و گوس مشغدی سلیان
سستی نیشتر چه شید سلیان کیتوس مشق بخول میاد
نشین جانیون قلز با بنی جیون بیاضیتان کهوری
جیبری کبی فضا سونین موی کون جیامید سلیان
بیریشیاندی جاجد کردی جلد و غصتیانی پانی و غیبه
سستی جام جلالی تپد و نوزکی کسندی و دودنی پانی گادینه
بدون قهری آوندی ایپ عالم بنه پشیمان جیبری پوزنی
س کیتین جیکر نرین نیری کیار یون جیکر ناوندنی
جیان جیشیان داریان روز قیامت ستر تناندی دیکتا سلیان
انورانی مادی سستی گل پوزانی سوز گشیا میان

دوغ نیشتر سار و البی نامین داغ مشغدی سلیان
جستی فلم تقدیر دوی وک چلی کون جیادی سلیان
میتان آپ البی سنین منگ دی چاک نیشتر آپ خدایان
دارت شاه میان جوین گنجره دایان بس پشیمان جیانی
سوزن سنین سول در میاندی دوی کهر لیل نال نوزکی
دارت چاکتون به مغزی سولی سینی تپد ژا سوزنی
جهنان کلانز انومین نام لینی سینی گلین کیتوس سینی
بیر کوه کی رنجمنون دین کیتین سنی قاضی تون نوزکی
و چه دوزخان کبی سادیا نی او دهان کا دوزیم سینی
جهنان قول تپد دهرم ایمان ثوبی دارت شاه و چه شتر ناو
ایس میچ لک هی نیشتر سولی سار فراد قبول میان
سودا و ده کی و کری رو بر قدا ایس مشغدی ایپ و سول سلیان
دارت شاه می جان گوا دنی کرین مشغدی حرف قبول میان
نسل جاسونا و تون دهنان تاین جیبریان سینی تیری
دارت شاه میان سنین عاصیان قفسه دبی لاج کون کوری
سرو ده کی نین و چه دوشتر دیندی اس لک کسندی کیتوس
او اولاد جیبری کبی ننگی مانی لوسنون دارت کادونی
جیوقت ایس به نینون گشیا دوی سیرقت سلیان سلیان
دارت شاه می ایپ بدان تاین فمی خون دیونی آوندنی
ملک کیشیان تیان بهار لک کی جیکون داریان جی تون کیشیا
اک چاکدی گل نکر سولی جلد مایردی نال ناه میان

بیکر خوشی چنانچه دیکر بخیر فون بر دیا میان
سلطان بهای یا پیرسند الکی فونون که فون فونان
بیزی الکیان بیزی تا بهشتی شان سون جان شینان
جی ان بی حکوم بر کنیانی به سارشان گبر باران
الکین لکین بون و بر میری بیبا و الکتی بلبار باو
لکون لکون کلکی نین بهای جتی لکین تیز کنار با فوی
لکی دست اکور نه بند کین دید لکیدی وید گران سار باو
قاصی الکتد خوف خدا اگر با پی ضد چربی بار نیکی
جسوت دمانان چاقوی او سوقت بی بار و نیکی
دارت شاه فون چید بر ایان فون نین لک
قاصی می جواب ایر او به ریا کیری پونا بر کار می مار می
جیب اسون کچه پرناد و دیو دیکر کم اس فون گور نیدی
ما فو لکی اندیر اسد و دیو کور بی چالی اس یاد نیدی
گور می سبکی سیری بات ساری رنجی یار فون چا سونا یو
در انجیا شکیست دیکر مو یا پیر سینه دی نیت چایاسو
پنجان پیر انون انجینی با دیکتا جدو سیر سیر الکتی
پنجان پیران لکی بهر جو کز انیر دوزیان مول نیشانی
سیری سیر فون در حیران کیتا قاصی ان نیت بای تبدیلی
فون سیر شتاب فون پونی جیدون انجی حاجت دیکتی
سیرت بیار دلا شری مال پیران سیرن انجی دایر نیشانی
دوون سرت کی و نیکی دی ساوا کا فونی نیت چت چلیکی

درت مشدی سال چک لی رب بهادری نور چرا میانی
اسان فوجی با هر دیشانی پیران سیدی فون تواران
چاک وری تا میری سادی و چه وری سیرن لکری لکری چاک
دارت شاه بیکر دی بری سومی و وری سیرن سیرن باران
دین پی دیان کدی خمر دی وری لاری نه دار با فوی
سرد تیان با چه یشت کچه ایر نین سو کهایان لویا فوی
دارت شاه میان بهانی در سیر و کچه مشتی بایان خور با
بیزی کیایون جند که ماسن ماری شردی فون گز نیکی
اسدیان دوزنه الکیان فون فون فون لکنا نیدی الکیان نیکی
دارت شاه فون چید بر ایان فون نین لک و یو چه چا سار نیکی
ان بای قاصی بهر دوزان فون کرامدی لویا فوی تا نیت
ایر انتر نه با ما جاد وانی سیرتیشک و نیت شد ایر نیدی
دارت شاه سیری الکتد گبرن لکری سیرن فون گز نیدی
بیزی سیر فون لک خزار کردی جا لک بریدی لایاسو
دارت شاه دریا و چه نیا کیتی سیرتیشک چایان سیر
مان بای قاصی بهر دوزان لک سار یا نیت اسان چلیکی
سیر کون بختیان پیش ایان و چون چو سار و نیت سیر
سیر دوز خدایه اولی سیر مشق غریب سیر چلیکی
اسان و چه مر فوجا و نیت سیر مشق سیران کیتا سیر
بیزی سیر دی نیت میان انجیا مخدوم حیران لکیدی
دارت شاه الکی حیت کا فونی لکری لکری سیرتیشک خدایه

بیزی

بیزی

بیزی

بیزی

بیزی

بیزی

بیزی

بیزی

شوق نال دجاکي ويخينون چنان پيران گه کرا کاوند
 گدی دسول تے مار دن بهوده دیند گدی بونان چارلاوند
 گدی موہنی تے مینوال والی نال شوقدی سد سوناوند
 سازنگ نال تنگ شہا نیاندی راگ سہنی دیکھو پانڈ
 نوڑی سیکھ مہار تے گوند دھان پیر حیت ہی نال لاوند
 گداراقی بہار راگ مہدالی کانڑدی سر لاوند
 کھیان نیان شہن مول نٹ راگدی ذیل تاروند
 بولی رام کلی تے بسنت ہندول مدہ لوندا نال لاوند
 رانی ہو چان پیران حکم کیتا جو سنگلی دغا جگنی ہے
 مینون کر دنگ پھوت لاو بچا وہ لی تیری سنگنی ہے
 جیہ نال لسی تیرے سہا نیان نکان لالی اوہ فی سنگنی ہے
 رانی پیران بہت خوشال کیتا دما دیتانی جا تیری
 جاگو تون دچہ سنگو اپہا بخش تے ہی بہت پھیر تیری
 رانجا پوچہ اکی نانی نے دسین عشق چکا کھری دوتے
 جو کجھت جی نظر آؤ دینی دسین نام خدایہ ادا کھانے
 پیران عشق غذا کھیا راندا اکی تین داکھرا منور ہے
 چرہیا عشق مہانی نون کچھ داکھرا مین لہند چکا کو
 سوسے عشق ددیشی داد دیا دوسنی دی گے بچ جانی
 ساری ہو جان عشق استایانہ دچہ چکرید اگت گہ چا
 ملی چرہیا سی عشق جو گنیا نہ اجھون چرہیا لاندی تات
 بھئی عشق کھاندا امیتہ چوریدی بھلی چوک لائے

اور ان میں سے پیران

اور ان میں سے پیران

اور ان میں سے پیران

اور ان میں سے پیران

اور ان میں سے پیران

گدی دھتی کا نہ دی شین ہے کدی اچہ ساریدی لاوند
 کلکی نال جلا بیدی خوب کاوین دچہ چوریدی کھ لاوند
 گدی دہرتان نال کبت کاوین کدی سو بڑ نال لاوند
 سورندہ گوجران پوری ملت پیر و دیگ راگدی نال لاوند
 ماسری تے پر جداراک بولی تے مالو اچہ و جاوند
 بہر و نال پلاسیاں پیریم بولی تے جنگھا چا سوناوند
 برو نال پیرا جوشیان دی ہو ری نال اساکھ کاوند
 پلاس نال تانیاں دھنا سرچی وارشاہ لون کھراوند
 ان سچھی مینون بخش لہور من شوق نال مینون جی ہے
 نہ سون نہ چہد اود مال جاوین گہر پانیدی مینون گنی ہے
 دلت رانجنی تے مہراں ہو پیران اکھیا ایہ سنگنی ہے
 تیری بہت مقصود ہو رہی حاصل مدد ہوگی چنیر ترے
 وارشاہ پیران کا ملائی کر چہدی نیک تیر تیری
 شہا پیر شہت دی سریان ہو رہن شہا کستی تیراوند
 وارشاہ پھلنے دجا مین عشق چکا کھی کھری دات
 جیہر کچھ سی عشق جو لاسیاں اچھی سیا لار تے ہو ہر
 ترہا عشق گکیار ایالنی دا شخ زاد یا داندوز و زور
 تیری دکر عشق نہ بھونڈی اکی مونی داکھرا حال پان
 عشق داتری داسوان چوہر یا د اکی جو نہ داکھرا حال
 چل چرہیا سی عشق گکر انیا نہ اصتے گہر پیر تیر پچا
 چرہیا و بختی عشق سے پیر نیا یاز گہر نیا پیر سی چھال

عشق و محبت

عشق و محبت

عشق و محبت

عشق و محبت

دوئی محبت دیاں گیت رہیا باہر چو پیری سے رہنجو فی الحال
حال و کیر توں عاشقان ہاریاں وار بیتی عاشق چہاں
ہل کرئی نے پناہ ہیزم آری نال اوہ چہر کے پاڑا سے
سلیما تھی لکھو چہر سو یا ست تخت توں جا او جاڑا تھی
دینا دار اندی عشقہ حال دشان رزا گیت لکھا تو چہاں
کار و پنے دوسری کام نشان کوران جام و عشق شہاں
سسکی بنون زمین غرق ہوئی زہر دیکھ بیر نون ریا
شش دہل چیکہ بہار چہاں اندی باقی سے مصری کچہاں
حضرت شیخ صنعا نے عشق کچہاں اونہاں سانسہ دے
فخر بادشاہ ملک ایر جانن زنگرنگدی محل اوساڑا
ساجھی گہاں پنہ پیری کوئی تیر ہارے
سہی نان سدا کچہ جینون کہیں تیری گہاں ہے
دین ات تیری گہاں سدا آسا دی میرن جہاں خزانہ
کوڑیاں نال کچہاں بیت سولی بہا چو د پوجہ کو کاف
ایہ ویکلی شے نون شرم کی خوشی ہوئی سو بہت سیان
باجہ کوی می اینہ سلی مایہ باجہ نہ بند گران میاں
باجہ ڈنی عقلش سہو کسی فکر نہ ہی کجا میاں
شندے عقلی کوٹ جیڑی ایہ باجہ نہیں کوئی
کے کوئی شے سنگ و شہد اسی دنی کول سہی گہاں تیاں
زایاندی حکم رہنجی دا جیہاں سہو حکم جو ایاں
تے سچ و جیہاں کی سیکوری ادنی آندا قدم صراہا

وارشاہ بختا و کبر ایہا سو نہیں رہنجی یا جاکا سے
توہم دہشت تہیں کند باہر ز قرقی خون کند ریا سے
اسمیل نون باپنے ذبح کیسا چو چا خلیس نون چا تیرانی
ہاری حسن جین تیر پانی آگے رہی حال کجا رہا سے
چندر بدن دیار دشا دشرین جہون جگہاں شکر گہاں
رودا و دکی ذکر کی ندی پاپا سولی چا پستور چا پڑا سے
سلاں مجھو ندی توجہ دے سولی قارون میں ہی سہی لکھا
موسنی دے سولی سینوال کچہ دیف کھم سید پوجہ دارا
عشق باقی داسیر و خوشگ دوان کہیں ان جان ریا
دارشاہ کی علی وقت ڈہا دہی تنک چا کھوڑا سے
تیری مان تے باپ و لکھر ہندی کویں اینہا نون بیت کرا
میں سیالاندی دہری دوشن ہاں سستی میر نون پوجا تے
پیر عجمہاں بہتہ دیناں جویں سہی ڈول بنا ہی سے
وارشاہ چہاں خلق کولون بہا نون پناہی کوڑ کھانے
پا عیب چہاں ندی فقاندی لالچ لکھی ہر تہاں
مایہ دلدی آدر کی خلقت مایہ باجہ نہ لیندنی تان تیاں
مایہ دلدی دین ایمان ڈوین جہاں احقان بہتہ اندیاں
دارشاہ جی ذکر تو کوی خالق جو کوجہ لکھیا دیکھ تیاں
سہی نون گہاں ندی خمنی سے ناشی کم کردی پیرن جہاں
جہاں بیان مٹی پیر لواندنی بارا کھل ایف تو لانا
دو نون پیر رہنجی اہتی کرن ہو جان کھان کھان سہا

طوطی با نوا جاردی میو میاندی ته به به لیا دندی کانی
سیا لاک کر کیتا بیری دریند اکتی چون بیت چالاک بیا
بیران چون آن سلام کیتا مان آکندی آه اقمیری سنی
بیر بولسی گولسی بچیا یی کیند دمی سنی گلپیری سنی
نون کاکلی سارکی او شردا ننگ کز و کج نال سترنی
سما سنان نال سیر جزات کندی این ملین کیتی و سترنی
ایس کم حسین بازمی ماه آوین بیری شامت آوسی کیری
کند بهت ملوک موزه چو پیر اید اجه پیر پیر کون کونی
شعله نال گلاب تیار کیتا و چه پناز کون چو پیر داکه کونی
ان بنیان چاسو نیای سوسی ناک و کون بس کونی
سری بیکه سادی لوجی سانون بوسی سنی بیکه
ایس منکر برین نان بوسی ناین قیون کسی فقر دی کوی
ان بس کر کالیا نال و ناین کالین بیتان بوسر سب سب
یجاء مین شیره بیری نون کوی غیب سولدا تارک س
کیر داکلی کیند بقیون و مینون کون چیکا سب سب
دینت دایار نه جای غالی بجز گد و پانس نه جاسیا او
کرگ و دوسیک بی نکیاندی کت کس فرغ ملک سب
کسی دوزن ملک شهو سوسی چوری ای جو کوی سب
ونی زات خراب و بلیاندی سب کونی نال سب و دایار سب
جدو چاک او دال لجاگ ندی سون چو سب نال سب
تصویر نون جاسید سب سب سب سب سب سب سب سب

چلبی بیلا ندی اجه لک کیتی سار کوران سب غناک سب
دارشاه تیردی ارنی نون چوری سب دندی لک سب
گلد دمی ارنی لکینی مالرومی غصه دمی زهر دمی زیری سب
او دلاکتی بوسی کرسی نی چیل حیدری چیا یی چیری سب
سب کیتی سون لجا و ساهتون صدر بچیدی خالیدی سب
بجرات قیون مجواه و دبان تیری سب آوندی سب سب
دارشاه جدون کیر دهری سوسی لکین نال و دال سب
ان چاک بیلا سب چینگه چو سب کس غیب طوطی سب
کدان کسی دی نین چو آندی دمی بولکی غیب بولکی
دارشاه گناه کی اسان کیتا ایدی غیبی لک سب
تت کین قیون کین باریخت کین کیند نی بوسی سب
دارشاه اید دمی کیند کاندی ایدی شکلی کوی سب
قیون بوی بیت سب کیر دسیان دایان دایا سب
دارشاه دهر لک ارنی نون بیانین بادی بادی سب
سب سب سب نال سیال سب اجه لک کیری سب
سب سب سب لک لک لک لک لک لک لک لک لک لک
دارشاه اید بچر شند زای لک سب سب سب سب
چنان این بی کینی کندی سب کون نان سب سب
اوس پاپلا و دایار لک لک لک لک لک لک لک لک
دارشاه میان چنان لایانی سوسی جان دایان سب
قیون سب چاک دوی کید و اوس بیری اجه سب سب

میسون بولون لایا سچ بچی جین شیرین لایا فرما دیان
 وارث جھاننن نیا تو پیاٹ کھادی سنن اوڈ غنچو
 سر وارین چوران چکیانڈ اسوان مہا این سوان سہر پانڈ
 تینون ویر ہی لایا ناندی تے دل سچ دپ وریا پانڈ
 وارثا ایس شک کیدو ایو بول سچ سہر پانڈ
 لک کتیاں ہینک غیم لئی سیری باولی جاو جاو ریانے
 وارثا مہیاں ایس عشق پیچھے من غمبوز جاو جاو ریانے
 پیر پوزان فون باریک کولون فون مہیاں تون پانڈ ویکو
 پیران جاو جاو پچھا چھو ساڈا وارث کاسنوں پانڈ
 مرشد نجھاسی ہوشہ مہیاں تھی و ہرون جھان تھن پانڈ
 تھو گوری مینکی چو کیتا اڈا رگدون وانگ کوشیاں
 وارث شاہیان بد غنچ ہوار وور کیتا گھوٹیاں
 لکی باہر گنا قصیر مارا لکی کوی گناہ تاریا جے
 جھلی ساڈی مالک ہن مہادی ایس غمبوز جاو جاو ریانے
 وارثا مہیاں پچھو لک کتیاں لک فیر کتوں ساریا جی
 ساڈی گرگی وانگ کوشیاں پچھون کچھ سہن سنگدھے
 تیرون لہ ویکھا تھی پیرین ہونڈ ایون ہونکی ہونڈا زگدھے

گفتی پانڈ شادی جاو کون مہیاں پشستان مہیاں
 جھو جھری جھلی پیر قاضی ایہ کل نہ جای بریا دیان
 چو چک گیا انگیا جاو ساتون تون لک جھک پانڈ
 آپ چھیر کی چھوندی پیرین ہونڈ ایو جھری ہونڈ
 پیرین جھو واکو زبان لایا تون تے رونا این مہیاں
 مینون مارکی ادھ لان تھو کیتا جھلی لاسو تری ساریاں
 و ہرویل ڈماری ار ملک تھے میرا دیس لایا اینہا لاریاں
 جھوٹیاں جھان جھنیاں سیکل تے گھرو گھری تون لایاں
 تینون تان ہی برا کما دیند ایون کران پانڈ
 دھرو دی رہی تیا تو کما تو پچھو پیری دیو پچھو پانڈ
 مین مارا ویکھدی ملک ساری دھروہ کرنگ سوری لک کتیاں
 سیری مارکی لک کتیاں مہک کتھی کتے ملک دیو لک مہیاں
 کوشیاں سکی سچان تے پچھو کیتا لک کاسنوں تیاہ کی مارا جے
 حال حال کی پیری وچ پشٹاڈا قبر تی جن گزاری جی
 لک کون قصیر فقر اندر پیری چور وانگون گھت مارا جی
 ہونڈا لک کت کی کہن سچے کاری کرن تینن پشنگدھے
 تون کتیاں کی تے آپ ساہن پچھون ہونکی ہونڈا زگدھے

وارث شاہ او جاو وچ جاکی تے سیکل ان ساڈیاں سنگدھے

جھلی ساڈیاں ہی ہن کہو دھری لہ بہاگ پٹی دھرتی
 وارثا گناہ تھن پچھو کاف پیر طایکان چور کیتے
 ایس پشپان تھن ہونڈا تھن تھن گناہ ساہو

ہونڈا مار گوارا تھو گوری ہنکے چور کیتے
 سنگون پچھو گھنکی وچ کھانی سان کی غل غل کیتے
 گھت کران ملک اندر کاری کران شادی ہون

فرخیان کرمان بکرمون ہون لاکلی جا، وگاردی ہو
 ایہ پچہ شندرا اسین کو بیان ہی چو تی جو ہند تار دی ہو
 پہلے مار و نال پار کرد اسین دی پیار سوار دی ہو
 گنبد ویا ہو دی تے فرما دیکستی و جیانوالیو کر و نیا فوسیان
 سیر لینگ افریم تے پوست سیرا ہو رنستان وکیا مافوسیان

دارت شاہ میان مٹی ال لشی کھری کھر سے والوان پرتان میان

پنجان کید و نون اکینا صبر کون تون ریا جک کد یانی
 بہت دی ولا مٹا پونجہ اکین کید و نون تون تکی و ہار پان
 کید وکیا وکیا دیول ہو کی وکیو دین میان کھار یانی
 چو چک اکینا اکین کمال منون سنڈی لاشان سنڈی سنڈی
 سر و میان چک کی لکھ لکان سین سیر پرتی ن سنڈی یاد دی
 اس سیر پرتی چک کی لکھ لکان سلی لکان چاک دیان سنڈی یاد

دارت شاہ میان مٹی کھید پونڈی وکیو کھید پونڈی تے سنڈی یاد دی

کید و نون لی جواب ریا مٹو کد اسیر تے ایانے
 سب دخت فی مال ستاع میرا وچ چکیدی چا جلا یانی
 اک چکی کسی نہ اب کھادی پیر و نہ شتوت نہ لانیانی
 بلی چو ہند نہ چلیان کری غیبت رنہ فقر و پور نہ کیا
 شای دو نوجہا نہ فقر آسانے وچ حدیث فرمایانے
 لولاک لاشانفت لاشانک شان منیدی فقر فی ایانی
 سیر کھیدی قول ایچ انبان چو پھی مردید ان صنادی
 سر و مٹی نال کھید کھن اوہ چو ہندی کھن تار دی تے

تسین گھدیو تا احسان بروی نہیں چل سید اسی آونی تان
 اسان آتھن تہ تسین ناہ سوڑ وندی ہی چکا وچھو تان
 چو چکسہ لہنی لکھیا رنجنی لہنی تہ ہی ہیر وچاک اوہ ہوشی
 سارا پندوری اوچاک کولون سرماہیا نڈی اوہا کندر ہے
 سر سوہندیان لونڈیان غم ہر لوی کین لاڈ لیدی ہی بند ہے
 گہر تیان ولسان کون دیند کسی نہ پندون کون ٹور ہے
 کسی چشیاں گہل سنبھاتی مال ٹوٹیا ہسٹون گھٹیا لی
 سامی تارسی سزات ہند اک گہری اسان چھوڑیالی
 ہر جانیان بھی دیان ننگ کچھ خط ہیرا لٹون لکھیا لی
 دیو چند سادہ اساتھون بس ناہو بولگی گہر ان نہیں تہ کھیا
 جہٹ کیشیاں لال بہتہ اون سوئی ہے جو نور و لکھیا
 گودی ساندہ مال تون رنجنی گہر سادہ اوہرا کچھیا لی
 جد و خنڈ تانیا قاصدی تہ ہی ہیر تہ تہ دیا سائے
 ہوشو ہر دون ہیر ویرامدی ایہ لکھیا چاہتا سائے
 ہیر سدی رنجنی یار تان میں سارا معاملہ کہل دچا پائے
 بیایان بیایان چا جواب دتا مینون وطن چا ترانہ
 گوجہ دی لہنی ہیر سادہ لندے لہجو چا پتا یو ہے
 مل دن خضمان مینون تہ کینا سیرا عرش دانگرہ دیا ہیر
 اسی ہیر سادہ چاک لکے جی ہیر دینال ول پیا یو ہے
 ویر شاہ سہا جشیان لہنی سادہ
 ہیر سادہ کی ہیر ہی لہنی لکھو جواب چا توڑیالی

گل ٹوڑا پاکی ویر ہی ہے دھڑا دیر سادہ لہنی تان
 مال بیایان پندوری مینو سادی وارشاہ لونڈی لہنی
 اسان جہٹ ہی جا کچھ چاک لایا دیان تہ ہی جانی گندہ ہے
 ایداکہر وکھرون کیون کھنڈیاجی لٹا نہیں کچھ تہ ہے
 وارشاہ نہ کسی تون جانڈی پائیں ہیر دی راتن ہیر ہے
 اسان چھوڑیان نہیں جواب دینان سادہ لہنی جو تہ ہے
 جای بیایان بیایان پائیں جہم کسی شکیان نہیں ہے
 وارشاہ لٹا لڈی باخوچون اس لٹا لٹا توڑیالی
 سادہ تون چیل سادہ فی وارسی لوک یاد یان کھنڈون کھیا
 ساوا لال سوڑ دسانون چیز باو جانون کھیا نون لکھیا
 کوئی دیتو نہ وڈیر کچھ جاکھی ایہ تان ایان کھیا لی
 ویر شاہ لہنی چشیاں وڈیر پائی کم قاصد لکھیا کھیا لی
 سادی معاملہ دچا پ سادی لکھیا کھیا کھیا لی
 گھنڈو سوڑ کے ویر سادہ لہنی تون مندر اس ترانہ
 ویر شاہ رنجنی لکھنی سادی کھیا بیایان جگر لکھیا
 ہیر میں کہو لگی یاد ایہ تہ مینون چہ لکھون چا لکھو
 مینون ہی جواب چاک لکھو ہی لکھو کھیا تہ اہ مینو
 ست بولیان بار دیان جاہ بیالین ہیر لکھنا ہیر سادہ
 ہر چشیاں لکھو لکھتی ہے راکھا کھیر یاد وچا لکھ ہے
 مال متہا کھیا دینو
 نسان لکھیا لی اسان جانی سادہ لہنی چا لکھ ہے

انسان چسید و لون چا پینوال کینا کی نورانی نیرین	کدی بان و تین کے پیر پر پچی شیشہ چو رہا کس جو یا کدی
شکا ہریان مردیان پین گیان گیا وقت نہ کیسی مور پنے	بہون چو تری دہری نیرین دی وارث پندانی پین
بی فون سوسنی میوگی پون سوکن اسین الٹو لک چو بندیا	رب جانہ امی اسپا عمر سادی اسین اس مجویدیان بندیا
اودہ اسانڈینال ہی چندین واسین کشتیا نال بندیان	اودہ اردا گایان کسانون اسین پیر چو کینی بندیا
جیو پیرا سانبون اس ناما اسین خجرو رتدیان وندیان	جیتون اسیدی کسیر لون کئی موتی سادی خمر لادہ بندیا
اسین پست لاجا خور ہو یان انجنا نظر آوی اسین جیندیان	ادی تہانو غلام بود لیسا ہون منون اسانڈیان بندیا
اسا بجی لایا جہون اسین خور ہو یان کونجیان وارثین پین	جولی لوکانون شنگا کرن جیلی اسین اسیدی جھشدی مہیا

دارث شاہ راجھی لے جتہ جڑ سے تری بریدی الگنی ہتیا نان

چو چکیال توں کھکی پالوری سپرانی کئی پیت ہی نے	ساوی خیری چا ہونڈی خیر تری جتہ تری دی کھندی
ہو چھریک بات جو کھکیا جی ایہ گل بری نامیت ہی نے	رکبان وچہ تراندی چا او سونون منم کھیا کی وچہ سیت ہی نے
تسین گر کیون ایسک او ہتہ بیان ادی اسانڈینال پیت	اسان جابر جتہ وچہ بیان سانون کا وٹہ ایسک گیت
دین چیر سسین ڈی جلی پچے اس سندریدی اسپار پیت	رائس ایسک سندر لون یاد کرد اورث شاہ دینال سیت
لی من گول کتے اودی کھر جین پو دودہ چو رادہ وقت	الاسد دایان جلیان پانڈائی ذکر جی تے لایوت ہی نے
منہیں بہا بیان کروت کالی اسپی نونون جو مضبوط ہی نے	جڈن تسانتی سنی گایان دیندیان سو لیتا اوتی واکو اوتی
ماریا ساندیان گایان مہیا پانڈا بیان ہکے کڑ باوت	سو پ پیر نون جیو چو چہر نی مان اوتی تھ خضر تے لوک
جسوقت آوی مینون چند چہرہ راجھا سد و لک کت	دارث شاہ پیرن اودی گر لگی اجرتیک دھیا پتو ہی نے

ساڈا لسی ہو تیر سو گیا دزدہ وچہ بیان برا خدا یاد	تون جیانی توہن پاپیانی نایہ پاداتی نایہ مایا یاد
شاہو کار ہو پچی این مار پتی کہوہ لیا فی المون سانی یاد	گنداپتہ گیاتسان گندیا دی شہ چو سنی تہو ہتیا یاد
گلیں گھر سانبینوئی ایتیر اسی سپا نہ بہا بیان دا	دارث شاہ دی اہی گے پیر جیسا کہوہ ویر قین بہا بیان
تسین اسیدی خیال نہ پو وٹو پینس گیت کو مہیا پانڈون	نی من چوندی اس بن کین گول گول گنی پھر پانڈون
پنڈان پندیا نہ پو پیری ہو نہ اسر وکھد امین گنہ کار وٹون	سیرو اہلی کار کسا وڈائی سیری جند کہوہ اہی کار وٹون

کرون بهایان ساکن بنیان من جدون شیا کبر سار او تون	کرون بهایان چاودا نهان بهوین من شیان چار او تون
نایبید هوطن من چید بریا سوتی رشی چون بدی تار او تون	ایه اکید امین بهنن جانان چه بهانون لالوز در سر کار او تون
نجان نختان مصطفی کبر پیر و بنین سور چه جانی تار او تون	دشی کستن چکدوی تال لوکان اس سو منی بهتری بار او تون

دارت شاه بهایان تون بهایان من من شری نه کبر هزار او تون

چو چک به بنانی پر پی لاد بهننا کتی میر تون چار نایبی چه	اکو برنجی دی تال دیا و دیوان کتی شری چانگانی چه
بهنن چن کتی سامان کچو جان کج کی لیک نه لایبی چه	بهایان کبیا چو چکا به صحت امین اکندی اه شری چه
ساد اکبیا جیکس بیست اسی کبوی لکی چاسو نایبی چه	دلت شاه فقر بریم شای پیر او سنون کبر سنگانی چه
ر بهننا نال نه کدی بی ساک کیتا بهنن دتیا نال کونیا نال	کبتون ر دلدیان کولیان انسان تون طین ای سیالان دتیا نال
نال کبر نایبی ای ساک کچی تکی صحت بهنن بیان او	بیلیان ساک نایبی تال چاساک کچی درون جی نایبیان
کبیر ساک خچا کبیا من ساد او پچون بهنیکا دهنر دتیا نال	دوشاه نگار یان بکبیا نال کسی او باتو چا پانیا نال
کبیر یان بهنیا نال اک نای کن نختان چا احسان کچی	بیلی شربوی کچی شری ای چه کری نختان تون ان کچی
احسان بهایان ای صلا کچی کبیا ساد بهر پروان کچی	انسان دما ناکچه دسا و نایبی تکی با ناکه گمان کچی
چته ریدی نام واک کوی لکبه بنیان چا قربان کچی	دلت شاه میان بهنن کرد و دهنر جیها نال میان کچی
چو چک فیر کبیه ساد اول چو پیری سار یان چک یان	بهنر دی دوی پیل باشک سوال پاندی چو پیران کبندی
لوکان اکبیا سنون بیایوی تیر سا کبوی نال شکر نایبی	دیر لاد هول شیان دین دیوان جینی بیایو نال شکر نایبی
اک او نایان لال و نایان نال خوشی بهر توار دیا نال مال کبر نایبی	را بنجی بهر شیان کبر سوتی دو دین دین لالین تال اگر نایبی
ای جاد و نای جان کبر یان تون لندی مارک جنبران کشتی	چیلان لال او بهیان خوشی بهکی لاجساک کبیه نایبی
بیلی کیم دلی شرم سانون جی جیت بڑی ایل پندی	دارت شاه دی شری نال نایبی بڑی صیکی دوتی بهت دینی
بیر تودنی نال او تون لکی نسان ساک کیتا نال و نایبی	میتان بهنن جانان لال کبیر نایبی بهانون لالی زور خنونی
کرون نیکیا من من کبیه تون ویر کبیه نونی کبیا نایبی	من کین ولا اکبیا نال کون ای کم نه منی زور نایبی
بیر شری صحت چالا دهنی انان بارید یان چه نایبی	بیلان مارکی پچون سار کران چپ کران امین تال نایبی

چاچند نون کو بجز اساک و نوپری میں بیانی مال دھو بیگ
پیر گنیا بھیا قہ ہوا ایہوں میں ہے ابھی جلتا میں
جدون جھکشی دوشی میں کیر پاندی کسی سانوں دگھنٹا
اسی مشغلی ان میدان بھی بڑا سو دھنوں فون فٹا
سیری عشق نہ مول سواہ دینا لچو ریان تم اور دھنٹا
شکے مال میں میں چرایاں ایساہ فی زمانہ یاں جا پاتا
چو چکس لیتی قول سادتی جدون ہیر فون پیا لکھا
ہن تیری بھیشیا گل کونو کون بے رات دن میں چرکھا
اور سو رکھا پچھون نہ ہر من میں میرا لکھیاں ہر جا پاتا
جیتون انت فون پچھای دیوہی بڈیاں منشاں کا کرکھا
تینوں دیاہ کا مارنگا موی ہے کھنڈیاں گہرین دھنٹا
یامون کونکے تورو گدہ دھین اینوں قہما میں جی لاتی
اساں کیا آس ہے نہ ہر من جتنی کھنڈیاں دران کھیا پاتا
راجھی کھیا موہنکی بونانیں کھنڈی دو کھنڈیاں این
یوم قشقی السموت بالعام ساری لیسید یوچہ پیر تیرنا این
صبر دلا ندی مار جہاں بٹن اوچا کاسنوں اسان کھنڈیاں
اسان صبر میں کم جو باوند این انبریا پوی صبر سو دھنٹا
رے پیر تیرنا جے قہر سہی راجھی بار تیری سانوں گھنڈیاں
جیتون انت فون پچھای دیوہی اودا کا کجہ کاسنوں
یہ صبر دھنوں صدق اریوٹی تیرا صبر یقین ہن کھیا
جیتون انت فون ایسا جواب نیاں کاسنوں صبر دھنٹا

کھنڈیاں

کھنڈیاں

کھنڈیاں

کھنڈیاں

کھنڈیاں

دوست شاہ میدان گھنڈیاں چیکسا رازی کھنڈیاں پاندی
دولین انہکی تھری بڑا ہی کوی اسانی دھنڈیاں
مان پچھ جدون دیاہ دتی کوی اسانڈا ورنہ جلتا میں
دوست شاہ جی عشق فراق دوشی ایک لکھ دگھنٹا
کون پوڈیاں منشاں دیو چون قہتی منی کھنڈیاں لکھا
دوست شاہ صراف بہ جاندی نے کھنڈیاں جلتا میں
کون پچھ لکھا لاندیاں پندہ پستی پندہ پستی دھنڈیاں
اور دوشی دیا کھنڈیاں لکھا لکھا میں پندہ پستی دھنڈیاں
پیری قہر کھنڈیاں لکھا لکھا میں پندہ پستی دھنڈیاں
یہا صبر سیری تیرنا لکھا لکھا میں پندہ پستی دھنڈیاں
کھیا قسم سو گندھن کھنڈیاں پندہ پستی دھنڈیاں
یار پندہ میں جد اگر دور ہوی سیری باب نقدیر لکھا لکھا
دار شاہ دیاہ دوشی خوشی چرخی کھنڈیاں لکھا لکھا
پیری صبر دی دوجی تے کھنڈیاں پندہ پستی دھنڈیاں
یوم تہہ دلا دھن انبر پانڈیاں کس دھنڈیاں
تین کھنڈیاں عشق تھن میں وقت ہنوں لاندہ پندہ پستی
دوست شاہ چپ کھنڈیاں کھنڈیاں پندہ پستی دھنڈیاں
سوا کھنڈیاں کھنڈیاں کھنڈیاں پندہ پستی دھنڈیاں
اسان پندی گل سلوم کھنڈیاں کھنڈیاں پندہ پستی دھنڈیاں
اور دوشی کھنڈیاں کھنڈیاں کھنڈیاں پندہ پستی دھنڈیاں
نیرس پندہ پستی دھنڈیاں کھنڈیاں کھنڈیاں پندہ پستی دھنڈیاں

کھنڈیاں

کھنڈیاں

کھنڈیاں

کھنڈیاں

کھنڈیاں

انت ہیری تیری عشق بھی جہان کلہا نڈا جہا
 ہیر گنیا اوسنوں کو مری کر کے کل چو لکا و لٹا یا جی
 جہون سامنی پیشکے گردن ہیری تین تین ہونکا یا جی
 زین گہرنگی اس کدھون لیک اڑھہ چن وقت لکھا یا جی
 ہی ہی دیا اکھی لکھ ہیری نشین اوسنوں چا جھیا یا جی
 نشین وچہ لاکھی اوسنوں کو تیان ہیری پس لیا یا جی
 لوکان گنیا ہیر دھوا جھنڈا اسی کچنی تیان تیان یا جی
 جہان جھنڈا چاکان سنی تھی سوی گنیا تھی آجیا
 ہیر سلیان کے سین تیری سہی تیان ہیر تیان یا جی
 سان گنیا آس نہ تھی جہنی گنیا تیان زوان گنیا یا جی
 گنیا تیان سا کڈا یا جہن تیان تون ہلا متہ ہورت واریا
 ہیر رات تون آنچا لینا ڈال لاؤتی تاہ زہار تیان
 ہیر گنیا دیکھ کے ساز سان اراہو میسا سہی ہیر تیان
 گلی گنیا تیان کے شکر پاری تین ڈھیر لاؤتی ہیری کسوا
 سید گنڈی گنیا پاری چری سکا لاؤتی عین دیورنڈے
 ہیر جو چاندی رند ہیر سبہ جھوٹی نال ہیر اندی
 ہیری ہو چور پر اکھی بے ہیری جوخی نال ہیر سیداندی
 ہیری نال ظلمان کپ چپ بیدانیا نال ہیر سیداندی
 ہی چپ ککی بران ہیر ہیری دس جلدی نہیں ہیر سیداندی
 شہی ہیر چال دال دین گہرا لہیا تیان یا جی تیان
 نال شوباتی نال شہنشی دوان لوان کھرا تیان تیان

وارث جھنڈی تون جھون جی گنیا تون ہیر تیان یا جی
 ہیری تان پاپ تون کر و پر وہ گل کسی نہ سول سوا یا جی
 جھیری ہون جی ہوی جھاس ل جھوٹیا تون یا جی
 ہیر گنیا اوسنوں گنیا تیان گنیا تیان ڈسکند لایا جی
 وارث شاہ میان وقت گنیا کسی ہیر تون ہیر یا جی
 ہیر گنیا اوسنوں سیم انداج دولتان ہیر گنیا یا جی
 سونچ چرہ لکھ تون جین فیاست تون ترکے گل ہیر یا جی
 اوی وقت جھاس مالک تون گنیا تون لایا یا جی
 تان ہیر بند تیان تیان ہی لیکان تھی بھیک لاسا
 وارث شاہ ہون سونچ تون ساون جھنڈی ہیر یا جی
 تان ساون تان ہی ذیر واکر دس جھیا تیان کر تیان
 اوتی گنیا تیان سیمان کیتے اید ہیر تیان بے ہیری تیان
 وارث شاہ ہیر لال مال ہیر تیان تیان تان تان تان
 تان جھنڈی گل ہشت ہونڈی لکھیا تیان ہیری یا جی
 گلی گنیا تیان ہیر ہیری کچوان کیتی نال تون ہیری
 گنیا تیان ہیر جیل جاکر بانہ بند لال مال ہیر اندی
 اندی کچوان لکی وری تھی گنڈی کیتی تیان یا جی
 رانچا جھنڈے تھہ فراد کرا دیکھ گنڈی سید تیان
 دولت شاہ نصیب تیان چولی گرم دین تیان یا جی
 ہیر چیری چیری چیری اکھی چیری سانیہ تیان یا جی
 وارث شاہ تھہ تھہ تھہ تھہ تھہ تھہ تھہ تھہ تھہ

ساک مار یا ندی کہو لین ڈاہی آن پکیر ہی ہو نہ بولدی
گدی گدی ایسی آپس ہی اندرون باہرون قلدی
شاہد درون کری گوی چو نہ کنگال چو نہ کر فلدینے
شکے جاو لاندی پھر آن کئی ملک چھی چو نہی چو نہی
یار کیسیند شیر چاول خدش چیری حوتی پریدی نے
کل بندیا تو خوب چاول سکداس لے پی چیری نہی
اتی دیوران کچھ شہنایمن رنگر گدی گسنی گہری نہی
لنگر نال زنجیر نال پچھ میان مار نال نوگیر پور پورے
پہو پچی جگنیان نال محس لان حلوہ ایے ال گہر اوتے
گد گد ہندہ لکڑی ہے چوب کھیاں کانپرتی ہن پورے
سکندی نہری ہریان پلو تری چکی ساریا نے
پن مار لو کا سیدی نال لوطان بڑی دل ساری داریا نے
نل لنگیان ہے ملاچی کس کس ہے ریشم سلا زانی
چھایان نے مال چار سوتی چندان ہواندی ہانسون
لو نہری چادان دانی دیان نال ہو چھانندی چھایا نے
لکیر دکا دین نال شردشکی پانڈن نال سیر ہی نے
چائیڈیان چائیڈیان لہن گھوب ہے چھیان پڑی
چرخ سفیدی تھو پلا کسری طوسی نے نال نہری
ہو نیان تھایان تھال چنے لو کہ چھرتے نال کھیان
چھو پنی دھنی دھنی نال خوجی طاس بادشاہ
نارانی شاندی دھیری دھکی بہت نال کھیان

ہنیں چلداوس لاچار ہو کی سوئی سپ ونگون گسندی
گس لاندی ہی ہن دھنی دھنی لاندی لکیر پورے
دارت شاہ شادی کھری دھنی مار خودی ہن
ہن تھ ساندی بھکی ہن ہر چند تی زندگی دھری
ہن کر پکا سولاکرت لو کھو سولاکرت ہن لکیر پورے
گھیان پچھان نال شور یا ندی سچو چن لکیر پورے
دارت شاہ لکیر پورے گھریان میں تھ پند شیار دھنی
زنگال کھو پاندی جٹ پچی ڈوری پانڈی گھریان چھو
سو نیان لکیر پورے نال لکیر پورے گھریان لکیر پورے
دارت شاہ گھنہ شیک چاک ناموسی گھری چھو
ہن چھری چھو گھنہ نال جگنی نال ہی چھو
چھلے کھایان نال تیار ہو ہی بہ جوڑ کے چھو
لکیر پورے نال پانڈان ہن ہن ہن ہن ہن ہن ہن
لکیر گدی دھنی تیار ہو ہی بہ جوڑ کے چھو
دارت شاہ چکی ہر دیا خاص پو شکیان میان پانڈی
لوگ بندتی نہری آباد گازی خاص جمار سیر ہے
چار خانی ڈوری ملک لکیر پورے چھو چھو
دارت شاہ دوا پھر ہر پچھاسکی تھری تھری
گول گدی چلی تھ لکیر پورے کاب تھ پرات پرات
چھو پانی انت ہن دھری چھری پات گئی دھری پات
شکان لکیر پورے دوا لکیر پورے لکیر پورے

سولی نال پانچواں گھر و خون مودی لگیان ان کو پونہ نون
 مینہ سنگدیان سایان چیر چلا دودہ دین در ہری پیر
 اونچان بخیر پوجہ کوٹ کر دی کہت کہت چل کھڑی چڑیا
 متبرہن کہہ سانون باجہ تہان پونچا دیکھان سفیدی چڑیا
 گوئی کوئی باغ کشتی بھیر اشتر تادی اوندہ اور
 چہنہ لکندی چون تیل تہنہ او کیان فل پانچ کھنڈ پاد
 سادی پندوی چاکون یہ انان یکسانال تیری اونیون
 انی موہنی چہیل ملک کوئی مہنوں اتنا چہیرہ چہرہ پنے
 چہرہ سانون باغ بہار موی دب کاہ سر کمر اکہر پنے
 چہنہ لکندی چکے چو نیاندی چہرہ نت گہار انتی چہرہ پنے
 سونہان سانیانال بہار تیری مشک آواز کاغذی مہر
 تہنہ ان نامان باجہ تہان میلاد کیلے دہر کل نے چہرہ پنے
 چہیل بھال کیر چہیل کھڑی چاہ کہوہ دانالے گریہ پنے
 اسانہال کیر پداسن اند پٹ تیری تہ پڑ پنے
 گج کوئی درین موی ہستی پانچو جی نہیں ہر پنے
 ملک کل پیلے ریکر یاد آئی روت سکھیا پیری تہ پنے
 کوٹ دیو چلی اتی لونک بجاتیری مون تون گون دیو پنے
 چولی شکدی لین تون کمر تک شکست بر وچہرہ پنے
 ک چاکدی پھین تے نیس پنے چلوناں میری جوڑ چہرہ پنے
 مہنی مہنی چہرہ چاکون جیو کیا اوہ جو عقدہ پناہی نو
 گہانہ پدی چو نیاندی کمر صفت ایمان پناہی نو

بہری کمر اکہر کھڑے کوری نہاتی ایمان فرنگ چ پناہی نو
 دودہ دیو کوار پد چو جٹا مال دچہنا کھڑے ہی پڑ پنے
 بنان بلدندی کہوہ دیگر سانون اوہ کمر کد اکہر کھڑے ہی
 اک منس کیر پد اکہری سنگے ہستی پانچو جی کہیان پڑ پنے
 چہرہ پنے پانچ پھین پنے بوا تیری اوہ نام اوچہرہ سانیو
 انودہ موی پاد سانیانال لگیان پانچ پڑ پنے اوہ
 وار شاہ کیر اکہر سون گہنہ جی چکون چہرہ پنے اوہ
 خوشو تہ دیو چہرہ پنے ایلی چہرہ پنے اوہ پڑ پنے
 سنگین پناہی دہنی پور کھڑی ایلی دودہ انڈی تیری چہرہ پنے
 دودہ لیا کوار پد چو کوری ایلی پے جی باب دلرہ پنے
 کھنڈ پڑ پنے چہرہ پنے دیان مہنوں نکالال وچہرہ پنے
 بنان بلدندی کہوہ پناہی اوہ کمر کد اکہر کھڑے ہی
 ہور کون ہی نے چہرہ پنے منس گہنہ اسان منس لونا چو جی
 چکھا پور پنے ہندوستان اندر ایسی حکمت تیری چہرہ پنے
 اک سنگو ایان ہونڈ کوری پونچا سونڈ اکتی نگہرہ پنے
 چال چلن ہر فایان تہ باری لوبیان پنے گلادی چہرہ پنے
 سر سر موی نے میں دنا سر تون مینہ صاف ہی اسی چہرہ پنے
 مسانہال کیر پداسن اندر اسانیا سول فر پڑ پنے
 وار شاہ کیر اکہر سون گہنہ جی چکون چہرہ پنے اوہ
 دوشاہی اک کوئل کیتا بیت خیر دی تہ اوہا دنی نو
 لا الہ الا اللہ محمد الرسول اللہ کمر کیتا شہریت تہا دنی نو

چہرہ کو تے بیخ نازن کہ بیان مسدود رہا سہاوتی نون
 حقہ لہائی بریال کہندی ناکر چکر جیر کپاوتی نون
 چہری علم جمل زکری پورا وچ ماوی دوزخ شتیا این
 رو اکوہ دوزخجا وچ بزرگ میگاہست قاضی نون
 سیا نوہ پاماندی رہا ثابت پہل قاضی تہ کی شتاین
 قاضی مدیا برین کاغون جی میر و ہر بیہین بولدی
 نون وقت شطاندی جو دیوی پانی ہی جانو سیدی ولدی
 کہیں بیان کشیدی نظر کینا بی نون کین جیہ نون ولدی
 ہنی سونی دی دانگن بیان
 قاضی حکم وچ ارشاد کینا سن شرمدا حکم جی چوٹا این
 مال ذوق تے شوقدی لذت شربت وچ شت اللہندی ہواب
 سہا ورنال حیا دی سیر کچی گاہ ورنہ امدی سہونا این
 سیر کینا چہرہ ناہیلا سو جیہر اہوی بی مال ایان بیان
 قول قذبان فرد کر کے کوکان سید جا دیوان بیان
 کل شی مالک الا وچ حکم آئیے وچ قرآن بیان
 رہا چہرہ کی نظر غیر کرسان ہیاوین رگی اوی جیان بیان
 جیون روپہ اکوہ سادہ تا میں ان شش مشک پشٹی ہے
 گدی دین اسلامی راہ تری جڑہ کوردی دستون چینی ہے
 کہیا منتون ساریان پادیا ز قاضی کہدار و شپینی
 قریب المومنین عرض اللہ تعالی قاضی شش اللہ نامہ ہیز
 کو چری گو بر مرچ منتوالی اہی ہر کوئی چارہ لانا میں

دلون شک سنائی لین بی بی تا ایجاب قبول کر تونی نون
 میان ہوکہ نورسان کچھ نون ارشاد کی قول پورا نون
 جیہر حقون کرتی حق میان ایگنوں دسکی کہتا این
 دہ بندگی راہون کرن میں وچ اگ پریمی کہتا این
 دارشاہ جوق صنیان بکینا بڑی وچ گھری اکوہ چوٹا این
 میان ننگ پھنشی دی ہو چکی ان کفری غیب کیوں
 اسان ننگ درگاہ تہیں لیا کہنا حد وچ زبان بولدی
 ویکہ حکم شعی اسان کیتے سانوں کیوں افزہ بولدی
 دست ہی موت وچ پچھیاں بولدی
 بعد سوتی لال ایمان سیری دہلو چہرہ شست دی ہونا
 وچ شرم حیا دی میں ثابت اتی خوشی دینال و میونا این
 دارشاہ خوشی ہو جی ملکدا امر خوشی دینال گنونا این
 سہو جگہ فانی اکارب باقی حکم کیتا لالی آپ حمان بیان
 ایہی سدا نہ ہیا سول کوئی اڈک جاؤ مان چہرہ جیلا
 سیری عشقون جاؤ اڈہول ننگ لوح قلم فی زمین بیان
 دارشاہ چہرہ سان پچھنی نون سیاوین دور کر میں بیان
 بنی حکم نکاح فرادنا فاکھواس میں نون جشی ہے
 جیہری چہرہ حلال حرام کتن وچ ماویہ دوزخ شش ہے
 کہیر حق محال قبول کتون ورنہ شاہ بن ششی و ششی ہے
 جیہری پچھیدی عشق مقام کیتا اوتی کہندی کوئی ہین
 جی میں چوندی کج ایمان بیان ایسا کون جانت قنا

بہار

نور

چند

بہار

نور

چند

بہار

نور

جہانگیر کو چہ نہ پیر کوئی اسے نو دیر نو چہ بادشاہ نامین
قاضی الہمدانیہ لاچار ہو کی جگہ تک کے رکھ توں اپن ہیری
وہ نہ شہر عدی مارا دو ہیر سیان ہے کران خطا بد انیا نو ہیری
گہیر کرین قبول ہے غیر چاہین چہ چاکا بھٹی دانا نو ہیری
ہیر اکسیا جی قبول کرین شاہا ہوسیا وہ چہ جہان ہیری
ہیر گہیری سیان قاضیادوی کہین چہ تارنگ شہر سلیم
سل ولانٹون پکر وچوڑ دیندی بڑی بان تہان

ورث شاہ میان قاضی شہر عدیون نال بطریق دی قاضی
کران خوف خدا یڈاڈان کی نہیں دگری وڈہ کی کہان ہیر
گہت گہانہ پیر میں ساڈان تینون دگری تہ کران ہیر
گہیر سیان کی وقت گہا سٹو ایہ جہان بلان جہان ہیر
ورث شاہن آسہر مبدائی جہون وڈی اپنی مان ہیری
دوس شہر عدی دققی نہیں تینون لاجہ کے پاسپار تینون
جستون ایڈی اوسدی گل کردی تہ انہان تہا پڑا

رب ووزعان تون ہیری پالین کیہا دوس ہے انہان چار پانٹون

جیہری شہر عدی راہ فی دین ثابت اوہشت دی پانین کے
جہان وکیتا ایس شہر تان اہ دوڑ خید پوہ دایہ کے
نوع وقت کسی نے سادہ رننا خالی سٹ جیہری جہان کے
قبر وچہ بیانی نال گزان اوس پاپے پن تیارین کے
قالو ابلی دی ن کاح بد ماروہ فیسی دی ان پڑانیانی
جیریل سکین گواہ جاری حوزا یل سرافیل آیا ہے
مینون مسکبان گز کاح تہا کون شامی کون کس ہے
دین ہوہیہ تی خبر اگم داین نفس فقہ دی وچہ ویل ہے
شہر پکر پڑا پچاسلی نمودر جہر دھیل ہے نے
جہر ارادہ خدایہ اناہ چاکا لوک اوسون کس بھلیانی
کون ہیری بولی میان قاضیادوی تینون کس استاد پڑا ہے
شہر عدی چلی نمودر بولی شاہ ششی جہر کئیانی
شہر عدی تون ناہ پٹی تہان ووزعان لکی دھکا

جیہری ان کے باپ حکم من گہر سیان اوہان تانین کے
ورث من تون کیہا اسانڈانی نہیں تان کس تیری اٹلی
جیہری چہ کی ناہ صلاح دینون تھن نظر حادی اریں کے
ورث شاہ ایہ مردی لال ہیری اگر ووزون عاقبت مارے
قطب وکیل وچہ ان میںا حکم رہنے ان کرایا ہے
اکلاوڈ کے ہوز کاح پڑہنا گہیری کدون فرمایانی
بنان شاہان روان کاح نامین ایہ شہر عدی خاص لکی
ایہ تان شہر پوروشی بہ فرقہ رد ہوی تون ناہ سیلانی
رہنچا باجہ کاہدی تہ سیانڈی کون کس پت تیشوری
ورث شاہ کس بد کاح تہا وچہ شہر عدی ہوہیہ فیسیانی
تینون شہر عدی شہر ہین سچہ گہ کیون رہا ہے
ورث سیانٹون تونان نہیں واقف اساکہو کی چاہا
جہان گہیتام صدق کیہا اوہان فکر اندیشہ کاکا

تر صدق بقیر کے کم پوسی موت چرخ ایہ پلا ماسد اے
 حاضری اکبر ایہ نون ایہ سکر کے جی تہ نون لور ہی لے
 گھنیا وجہ قرآن کتابی چہ گنگہ رخنہ اچو رہی سنے
 چو کچھ ہونے بابے اسین کی سنی اوتی تہ واکچہ شور ہی لے
 سیر ہون کیتے تہ بنکی جی گھنسی جی اصلدی چاہنی ہے
 حاضری ان کے باب قرآن سیر و اچھینا ل ویاہنی ہے
 انت بھنی نون سیر پناویدی کسی ہو دی ایہ پراہونی ہی
 در بوجہ درگاہ دی تہا نون جہری حقیقہ نال کام کے
 جہری حکمون چہ پچھم ہوئی دچہ ناویہ دوزخ دامن کے
 مال دور گناہ لی ہون سہی حقیقہ نال جہری عین چاہنی کے
 حق بالکی جہان خود روی کیتی ہے الہی عاقبت دیہو
 ایہ فریہ ولی میان قضیہ وی نون سنی غرہ میری آدنی
 جہان صدق بقیر تہ حق کیا مقبول درگاہ افتد و
 شکل راہ ہی مشتاق قضیہ وی کھی دیدی جانین دچہ
 جہری و دہیان کہا کی حق روہن اوہ چوہ اوچکری راہ دچہ
 غیر شرعی جیکرنی جیکرنی این ہونوں نون من مہا کر
 اسین پان نماز پر تہ کہو مان لاہ کپڑی بہ منکال میری
 دچہ دوزخان بالکی ساہنگی اوہی چوہ ناہوگ محال ہے
 تمام علم تفصیل تفسیر ان میں جہدی سنی اصول قرآن ہے
 مانبا پدی سامنی بولنی این کسی گھنیا تہ نون سنان ہے
 تمام علم تحقیق اندر الوہ شہم تہ دوم شیطان ہیں

دو فرخ سوریاں میں بصدق ہوئی جہان بان کن مانبا
 سنی صدق بقیر انما نوالا چہر انامتی سوسو رہی سنے
 حکم مان تے باہر اسندی ایہ راہ طرفدار رہی سنے
 جہان نامنیان پھو پناویدی پیر ویکہی جوہر و امور ہی
 جہان ہے ایمان اچھینا پچھا گردن لاہ جی سامنی لہی ہے
 اسان اسد نیال ہے صدق کیتا لب گوردی تیکہ ناہو
 دارشاہ نہ جانے جی کھلی خوش شہری گدی کھا سنی ہے
 مانبا پدی حکم و یوہ چلن بالشوقی اوہ دیوہن کے
 جہری حقیقہ نال پیرا کر کہیں ایہ سہشت تہ جہان چاہنی کے
 جہری نال کجری کرن کر و نامک عید دی کجری اسین کے
 دارشاہ میان جہری بہت سنا گا گوناگ اوہ بلکہ چہ پچھ
 جہری رہنی نام فی محو ہوئی منظور درگاہ خدا دینی
 جہان اک داراہ درست کیتا تہا نون فکر اندیشہ شری کاہ
 جہان نام محو باہر دکتا اوہ صاحب مرتبہ جاہ دینی
 ایہ قرآن مجید ہی سنی نے جہری شورشین دارشاہ دینی
 یعنی وقت نماز گذار دی سین تیری کپڑی پی رول ہے
 راہبا باہر نکاح دی دہنیانی تہ نون کونکر ہوگ محال ہے
 دارشاہ و گھنیا سین ہوسین عاقبت دچہ نال ہے
 نامقول بان تہین حرف بولین جہل کتی دی شہنشاہ
 دارشاہ اوستا دونوں تہنی این تہ نون گھاکی جن طافان
 اوہان دونوں تہ نون تہا نون تہین قاضی نون ان جن

موت زمان میں ہی

تینوں نص ہر تندی خبر ہمیں چکر پہلی برا جوان میں سے
قاضی گل سہاگلی بول ہو ہون جبکہ طین رہے ہستون
چند ہی جی ٹکران قبول کہہ رہا ہون یہ فیضان لکھواری
جیون مرزا خوف نہ مانتا نول وارث شاہ جو عمل بہتین شہر کادی

چوچک کہہ قاضی جی ہستون میں تہہ نہیں کہیں بیک
کہہ پچھد جاگ جہاں اسے بھر دی کلنیک بیان
قاضی کہہ چوچک جی ہستون دینی باجہ نہ ہو ہی کم تر
بیر دست درآہ سارہائی کرہ خوف ہی پر فقیر جہا
چوہر نہ ہو نہ داؤد لور کر کے نہیں جھڈون چلیا چا جہرا
کرہ خوف خدا یہ اسول ہا میں قاضی کہان چرا لور
ہر گھبرا قاضی دفا کیستو کی دنا این لور جہاں تو تو
لیکے رشوران کرین خوشامد ان نہیں شکر اب برائون

دارث شاہ کو عمل گیار بیان اور مہاشین گایس جہاں تو ہے

قاضی گھبرا چوچک ختب ہو توں سد دیس قید انیاد
وکی لڑدی مال دنگ ساد اساد جھنیں دنگ کہ داد
رہنجا مال تقصیر ہو یا ہستی نوان خصلہ بہاد نہ این
جج نہت تیار چا دل کہنے دوم وکر افر چا نہ این
رہنجا چاک جی کسی خرد کوئی اوہون عظم دیناں جلا نہ این
خصلہ کہانی ہر جواب دنا متون رب رحیم کریم ہے
چلے نہ گواہ کس سدی جوین شہر نون دیکھی اوہر ہے
قاضی ہندی منچر سد سار گت نظر نجان صفا چا ہستی

وارث شاہ شکر نون پیرین ہو خدا دھرو تسان چستان
سلا جاتون دہنا تان جہرمان ہون دیناں تیری گھواری
بی ہر دہیان بدیان دیکہ بیان کری کہہ دتوں چاک کہہ
جیون مرزا خوف نہ مانتا نول وارث شاہ جو عمل بہتین شہر کادی

چوچک کہہ تندی ہو ہی ان مہی لگی بہت میں بیان لیک
میں نے دیان تینون جو کہ شلین تون کین گل ہر ہر ہر
ایمان جاندی جہر دزدہ کوئی کری تان میں حق دم میرا
چوری چوری سہا کول میں دینی باز بان ہے پیری پیر
بنان بھیاں کے کچ قاضی دس ہیر نمانی نون میں کرا
وارث شاہ نہ داغاز دزدہ حقدار نون کری ناحی جہرا
بنان بھیاں پیرین کچ میرا یہ فتوی نہیں قران شان
جہرئی دنیا قی شان گمان ہر کیوں ہر نمانی آپا ہر

دارث شاہ کو عمل گیار بیان اور مہاشین گایس جہاں تو ہے

لی سد گواہ کس تان اسان شرعہ عقد بناو نہ این
بہری ذل نہ لاو فی فیرا ہستی اسان نہت کچ پراو نہ این
خبر ہونہ ہون نہت دیو دیناں ڈو لی کتیا ہون نہت نہ این
جوہ مال دیر لاندی نظر آوی کہہ مارو بیان لگی لاو نہ این
چوری موڑ نہ گھلتی فیرا ہے وارث شاہ چا سہا کول
مہندی گھوکی دست نہ لاو فی این اجر میں سہا گمان
دارث ہیر دی ان جواب چہی چہی تیر کمانی تیر چہی
لوگ سد گواہ کس ساری چندی چوکی لگی نہر کہے

کس کا مدد نہ دے پوی چہا مکر پندانی چہ سکتے
ہیر نگہی سکھان قاضی کی کیا نال ساوی ہتھا دینے
ہنی ہی فن پوی چہ دولی جیکر جس تری من لایے
حقد کہا کی قاضی جواب نہ ہو بہت ہی جا سوڑی ہے
ہو ری کھنوں چا جو بدی ریشمال و شائیان جہد
چو کی کھد دان چنان ترسیا دی پندی نال مول چو پندی
اک پیر فرجوا بدنا میزن ربدی ماری قاضیادی
اسی سوڑا ربد ماریادی سا دی نال کیا ہتھا سازیا
قاضی نگہ ای جی روڑ پکا ہیر جگر نال ڈاروی
چہد مسلمان دلچان چہ وادی چہد کریان چہا چو
قاضی نہ تلخ سے گہت قتل نال کیر پاندی تو قدیسا
چک میں نے نال اہل کھڑی گنہا کراڈ اور مریان
کھیری ہیرن گنہی روان چو جوین النون چو مریان
ہیں شان باجہ ریشمیری ہوئی ہوئی پند مہا نوئے
پٹ جگلیان لکا خون نہ مان مہاندی ہنکی نور چا کو
چہد پیری خاکد لارہتی فاکس یوکان سخی منا نوڑی
پلوان پنیان کہہ گے ہو لورام نون خوشی کو پونے
چہد ہودا چلی رات کھیری دیری جا کی دینہ چر پونے
چہد مری وچکی بہت مکان چکا اور گنہان نون قریبی
چہا نون پند سر نیان گنہان نے اک دسی نون چا پونے
چہد مری پونہ پندی بہت خوشی ہوئی تھکا دی مار پونے

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

۱۸

ورث ہیر نہ دی ریشمیری قون بہا دیں چاہیہا دی کتے
میں تھکی شکیان نال مجاوان بس کر کی نور چا پانے
وارث شاہ تون قاضی باز لوین ہیر نگہی رب دیا ہے
قدم ویکہی زمین تے رکیں نے چکر ویکہی ہیرنگوڑی نے
بہا نون نگہ سند اس پر گاہو سیدخل بیان بے نور نے
چہد شیر شاخ تگوشاندی وارث شاہ دیوان شویں
کہا میں و مہان جوہد حرام لوین قونین مہدی ہی پانے
وارث شاہ ہند اسی تون لین درہ خیمہ اسان دینال فند پانے
لیا و پونہ ج مہاندہ سند اقد کوئی شاد گد پونے
وارث شاہ مداسی ہیر جی عشق دین گنہا سا دی
یور پور نال چرا گنہی دم دوان نھان چوین
میر کتر نال نہ نور می ل پانہ دوچا پند شریان
وارث شاہ میان چ ریشمیری وکھیری لکھی نور پور
نور چا کی بیان اوان کر کی شوہ گہاندی دینال لکھی
لوکان گنہا ریشمیری کدشت پرنہ کے ان چکا پونے
ہیر تواریونی دوئے ریشمیری لال بیگ داتہر پور چا کو
اگر مہندی چہر کے نال شفت سرنگ چا چا پونے
وارث شاہ کھیری بہت خوشی ہوئی ڈولا شہر جان چہد
بہت خوشی ہوئی لکھی لکھی لکھی لکھی لکھی لکھی لکھی
وارث شاہ ریشمیریان مہا نون کے نول پانے
اک دی نون مہدی و گنہان تیر گنہان سوا پونے

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

۱۸

جست کری اچانک دسی کوئی ماریستی اپت نصایان دا
جستی جندی سانگتے ہون دے پیری منل دے سیلا یاد
جست نو صند یو اسی بنے تر بانی بنی ہر قوم تے مایان دا
سویون اکہ کور مایان کہو لیندی شو کالاکرن فرمایا
را بچی اکہ سیال لکھے ساری تے پیری چید ایمان چلے
دھیان دیکھی قول زبان مان محراب تہی تو دھون تے
دھون کہو تے باہرون صاف سن گھان کے تے جانی کرے
بہیمان پنڈیان پو تہیں ترک کیستی قاضی شون گلی چوڑے
گھ کران ایماندی کد چنڈان بنو پنڈی تہلے چوڑے
عالم ال صفا جت ساری جاہل سیدیا نوچ لاہو کیستی
مذون فخر ایماندی شے چلے ہون حرص تے طمع نے زور کیستی
زور آوری دیاہ لیکھی مادی لسان بو تہری شو کیستی
پچھون پیرنگ جواب کیتا دھنی باز جہان ہی ملو یہا
اوڑن دیکھے دم دیاہیاسی راہنیا سلسل شاہ دھنی ہیا
یارو تھگسیال تختی جانو دھیان تھگسیان سب سکھانڈ کچھ
قول زبان لسا کہوں چا پوند ہو سک لا وندی چوڑے
جست چورتی یارتی نامارن مڈیان ہونہ کی تہنہ لا وندی
ڈو کر جت یانہون یکہ کمانی دھیان بار دھنی پار لا وندی
جیہے آپ ہون تہیان جو زمانہ بیسی ہیا جان لال وندی
سویون اکہ کور مایان کہو لیندی ویکھو متی تہلے لا وندی
دھ چکدی دے خور ہو چوڑی ایماندی دھنی کماندھی

اکہرشا تون زور اور جت ہی جہان کوئیانی پیر تھکسار
جست جیتہ نہ کوئی گوندارو تہا جویں اریہ کوئی سپاسیار
دھیان دھیان کرک ساونون وچن ہو سک مال جاپا یاد
وارث شاہ ایتری جہو تہ جانو قول جت نیار قصا
سہر تہان فیر کر گیا ہر چوچک جڈن تہہ دھانی گل تے
یارو سیالاندیان دھنران ویکھو جیہی تہنہ گوار دھنی شہ
وارث شاہ مایان ہی سوئی ہون گلوچہ چا پوندی ہون
پیلے ہون نان لاور کر کے طمع ویکھو دانا چا ہور کیتے
مشرافی بات منظر نامیں چوچو دھنی تہنہ کد کیستی
دنون دن کہو ہور دیاہ لیکھی وقت زمانیان ہو کیستی
کان جڈیوچہ کل کر دھنی کوراپولنی دھنی سور کیستی
وارث شاہ جوال ایمان تہنہ جان جا پیری وچہ گور کیستی
کھن مہر دھنی ہو کماندھنی کئی لوک ایس کم وچہ ہو سیا
وارث شاہ کی غایہ پونی داجو کہو ہوناسی شو ہو سیا
پت ویکھو ہور دھنی لیندی ایمان تہنہ چاک نا وندی
دھیری شجندی چہر اقصایا ویکھو پیری چوچہ ہون دھنی
وارث شاہ ایچت فی سہ کھو بڑی تہلے ایچت جہا وندی
ترک قول حدیث نہت کر دھنی چوڑے یار مایان کماندھی
جیہے چوڑے راہن جو کوئی اوہ دھنی تہنہ تعریف نہ وندی
جیہے مڑی تہنہ اصل کمانی ایمان جہا تہنہ لا وندی
وارث شاہ مایان دھنم دھنی نال مایان پیر کماندھی

لوک ہدی قی پی کیدنی سادی سانییدی تاخر و خاخر
پڑدی چیراہ لون بہ سیان ل بندہ ٹھو لاندیانی
الشفدی گہر اندوچہ چا پیرلان گلی چوچہ اندیانی
چوہدی ماویسا کہ لون پیرچی رہی یادی چوچہ اندیانی
سا بھالی مینون چوٹی مان اوسد نام لون مینون
چوہدی چوہدی دی دیکھے میر چوہدی اکمل ایاسے
میتان بندی ان نامدی باجہ تیری تیری باجہ مین جانو
چوہدی مار دیوچہ چیران جی بن لک سجدہ اندیانی
گیا عشق دناوچہ روح اوسدی اوسدی نور دی گل پچہ
ہو یا سال تیتان اک جی طرف ہنگشا لاندی تیار ہو
میتان چیران ساہو رانول پیر گل چندی روادار ہو
اک دہری ساہو دی چلیک سنا لیس ہے پیر لیس سنا
پیر گہر دمال پیر کیا دہریاں سدا سنا چیران
پیر گندی اوسدی گل انورین دریشیا نال چو لیسان
پیر ہنگشا گلوچہ پاؤ لکھین دیس لون دعا اسلام میرا
جو دواہ وچہ بوڑیا پیاں لون انہاں نال نہیں کوئی گایم
نہیں کہ دہر پاتے آپ کو نہیں ہوندا جی تمام میرا
تیری قبر قلم سر پیر پیر تیری برہون فراق فی کہنیا ہمز
چوہون اتین گہر ہوتیادی ویکھو مین بار وچہ ہشتیا ہمز
نہیں جید گہر بار وچہ اوسد ہشتیا ہشتیا ہشتیا ہشتیا
پیر گندی ساہو دی جی جیل پچہ چاک سالا اندیانی

دارشاہ و پچھنیسی باجہ جی ورون انور ہار ہوئے
ہشتیاں پکھن ہن ہری دیو پیرین چیران چوچہ اندیانی
دارشاہ اکڑی پیرچی سور کوستانون لک لک اندیانی
زاری روہدی تی پو پو وندی گندی جان لک لک
دارشاہ کیون ہشتیاں گس گیا ہشتیاں ہشتیاں گس گیا
ساہون ہوگی اندیانی پیری تان ہشتیاں چوچہ اندیانی
دارشاہ زاری روہدی پیرچی تیریدہ وفاق ستیا یالی
بات دلدی کہوں دلدی دانگ سنج کبا دی پچھنیسی
دارشاہ رہی باجہ پیر تان کانی جلدی بات پچھنیسی
کول جالی پیرچی پیرچی پیرچی پیرچی پیرچی پیرچی
دارشاہ جی پیر لون لگی میتان رہی پیر پیر
تیری پیرچی جلی مان دھان کہوں قصیان چیران
تیری ساہو ران تیر پیر کیا گرم کر دینیا سنا ہمز
دورث کاکت لام تی سیم ہولی پیر گہر گہر میتان
مینون پیر اندیانی سچوستان چاوسا یا نام پیرا
پیر چوڑکی پیر پیر پیر پیر پیر پیر پیر
دورث نال پیران کم پیر پیر پیر پیر پیر پیر
سچی ترث پیر پیر پیر پیر پیر پیر پیر
جلی پیر پیر پیر پیر پیر پیر پیر
دارشاہ پیر پیر پیر پیر پیر پیر پیر
لکھو چکید چیرا چار کد سندھ تخت ہزاری چیر پیر

جگر عاشقاں کو چشموں پر پہنا سراسر دسی عشقہ اسہرلی
 عشق پت تریان گایا سو اوڑ گیا نڈا دیہڑ اکہڑانی
 کوریاں اکہیا چسپس سس بنان چہڑ دیکھا جگدی سہڑی
 جہلان پیا نڈو چہڑی پوڑ اجہڑی اکہیجیے تہینہ پوڑ
 کوریاں جاو لایو اس آئین کوں گہرے اندری کروڑی
 کوریاں جاو لایا رنجہنسون پری دو کہنے درو والد پنے
 جیب ہر فقیر تے پوچھ متھے اوہتی جہنڈا اکاسون آدیا
 تیرو ملی جان گہرون کدھی مسان ساہو راہیر رانجیے
 شین اکہی تے مانون جا کھا چہڑی اکہی جی جہان پیا نڈو
 اکہ لگی زمین آسمان سار جا لکھنا جے دو کہاں پیا نڈو
 چاک کچھو دست فقیر و دان کہیا مارو اسان و چار یا نڈو
 سیر حال حال سب بلکھین زہر چہڑی نڈو گدہرا مانون
 منون چاسی بدایا و والا پہلا ہو یا جی جیب ہسپی تے
 رنگ تہی دہشی کھیرا نڈی کید و انگیدے کھنڈا پوچھی تے
 قاصد جاکی ہیرون خط دتا یلی چاکد اکہیا جی تے
 تیرو ملی ہیبتا داس تھین ریاسل لون چرین چہنیا نڈو
 سوک تے جوگ ملی سولی کون سوڑ داسا ہریان منیا نڈو
 دہڑو چہڑی کو پاہیر امتان لہر لیون یاد ان منیا نڈو
 فید اکہ سوڑ دنی داگ کچی کوئل نکا دی باغدی گولی
 چستی پے کمر نامہت ہیر نامیون عشقہ پوڑ دہڑ
 سوک سنگ دیو نڈا لون سلی گوڑی سہن نوچ پچ

کئی وار کئی مسیت ہو ما کوئی اسد کئی ہی دیر لای
دارت عشق دار یا پیری ہو ہذا سیر ہو کئی لیکیا کبیر نے
سنت بختی المفقیر ہو یا جسر وزدی سیر لیکیا کبیر سے
کوئی اسد بنال گل کر دیا باجہ شتر لون تاگون کون چہری
دارت شاہ و لاکمی بہ بختی خون مینون سدایا محب نیری
اگہن سینہ اسجد امتون ہیر پارینی سدایا سے
مذہ باجہ نہ چنونا ہوگ سیر اوچ سیالاندی چنو کیون گدیا
دارت شاہ اس عشق دی تو کرینی اتان باجہ غلام کر چننا اپنے
ستان سہری حادام کینا اسین ڈھنی ن سول انگار تو
نون تان ہنگ کے حسین جاپیان تان پتہ تو لایان تان تان
گلہ لکھ جو یاری لکھیا فی سجن لکھدی جوین پیار یار تان
دارت شاہ مذرب بن تا لکھ کوئی کوین جتہی بازین آریار تان
ہینون نکل گئین بزبان زبان ونگون انت ہوئی جاتہی
چلین پانی دو کھانا لای لی کرم سیدیک پان پانی ہوئی
دارت شاہ مینون ہن لکھدے سٹکے مزار تان کبھی سے
بنہ پان پان لسان غلام تان لکھان لکھیا پان تان
جوگی جوگی کہ توں جنانوی کون جاذا جوگیان فی تان
دارت شاہ دوس بدی ہیر پان سب کوں مٹا دزار و تان
جینان ہی تان لکھون چاک کھے کبیر پان فی تان
کوئی جاکلی کچھ فقیر کمال فقر دوسی وچہ رستا کلی
دارت شاہ ایشتق دیا کبیر سیر کیون باجہ حاج تیلی